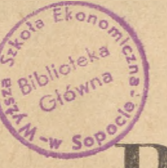

Czwarty dzień obrad XIX Zjazdu WKP(b)

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi:
Na przedpołudniowym posiedzeniu w dniu 8 bm. XIX Zjazd WKP(b) przyjął jednomyślnie rezolucję w sprawie referatu sprawozdawczego Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b).
Następnie Zjazd przeszedł do rozpatrzenia trzeciego punktu porządku dziennego: „Dyrektywy XIX Zjazdu WKP(b) w sprawie piątego pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951-1955”. Referat wygłosił przewodniczący Państwowego Komitetu Planowania ZSRR — M. Z. Saburov.
Następnie rozpoczęto dyskusję nad referatem. Jako pierwszy przemawiał — Aristow (czelabińska organizacja partyjna) i minister przemysłu naftowego ZSRR — Bajbakow.
Na porannym posiedzeniu dnia 8 bm. przemówienia powitalne wygłosili: w imieniu Komunistycznej Partii Chin — Liu Szao-tsi, w imieniu Komunistycznej Partii Czechosłowacji — Klement Gottwald i w imieniu Komunistycznej Partii Włoch — Luigi Longo.
(f) MOSKWA (PAP). Na popołudniowym posiedzeniu XIX Zjazdu WKP(b), w dniu 8 bm.

ktoe odbywało się pod przewodnictwem A. Nijazowa (Uzbecka SRR), toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad trzecim punktem porządku dziennego: „Dyrektywy XIX Zjazdu Partii w sprawie piątego pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951-1955”. Przemawiali delegaci: S. Babajew (Turkmeńska SRR), D. Korotczenko (Ukraińska SRR) oraz minister rolnictwa ZSRR I. Benediktow.
Obszerne przemówienie wygłosił wiceprzewodniczący Rady Ministrów ZSRR Bulganin.
W dyskusji nad referatem przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania ZSRR Saburowa wzięli również udział przewodniczący Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych Kuzniecowa i delegat Moskwy Ponomarenko.
Na posiedzeniu popołudniowym ogłoszono depeszę powitalną nadesłaną przez Komitet Centralny Komunistycznej Partii Japonii.
Przemówienia powitalne wygłosili na Zjeździe — sekretarz generalny Węgierskiej Partii Pracujących Matyas Rakosi i ówczesny sekretarz generalny Komunistycznej Partii Wielkiej Brytanii Harry Pollitt.

Przemówienie powitalne towarzysza Bolesława Bieruta na XIX Zjeździe WKP(b)

Drodzy Towarzysze i Przyjaciele!
Z uczuciem głębokiego wzruszenia pragnę przekazać Wam najgorętsze braterskie pozdrowienia od Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, od polskiej klasy robotniczej i narodu polskiego (*burżlwie, długotrwałe oklaski*).
XIX Zjazd wielkiej bohaterkiej Partii Komunistycznej, Partii stworzonej, wychowanej i kierowanej przez Lenina i Stalina, jest obryzkiem wydarzeniem w życiu mas pracujących całego świata. Obradom tego Zjazdu towarzyszą piętne i radosne uczucia setek milionów ludzi pracy we wszystkich zakątkach świata. Szczególnie gorące uczucia braterskiej wdzięczności, przyjaźni i solidarności pragnę przekazać Zjazdowi od całego polskiego ludu pracującego. Historycznie, o światowym znaczeniu zwycięstwo Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nad faszystem w drugiej wojnie światowej stało się zwrotnym momentem w życiu wielu narodów i w szczególności wielkim przełomem w losach i w życiu polskiego narodu, fundamentem jego odrodzenia i rozkwitu.
Wiele, niezmiernie wiele, mają do zawdzięczenia WKP(b), jej polityce, jej walce, jej zwycięstwom i osiągnięciom polskie masy pracujące. Mają jej do zawdzięczenia wszystko, co było i jest dla nich najdroższe: wyzwolenie z niewoli faszystowskiej, utrwalenie niepodległości narodu, szybki rozwój gospodarki, kultury i siły wewnętrznej swego państwa ludowego.
Dzięki zwycięstwu wyzwoleniczej Armii Radzieckiej powrócił do Polski jej przastare ziemię oczyszczone nad Nysą, Odrą i Bałtykiem. Wyzwoliły się hańby ucisku bratnich narodów: ukraińskiego, białoruskiego, litewskiego, Poliska Ludowa stała się państwem narodowojedynym. Władza ludowa zniósła własność obszarczą i kapi-

talistyczną, przeprowadzając reformę rolną i unarodowienie przemysłu. W ciągu 8 lat Polska przekształciła się ze słabego gospodarczo i bezsilnie wyzyskiwanego kraju — w kraj szybko uprzemysławiający się i rosnący ekonomicznie. Unarodowiony przemysł polski produkuje już obecnie trzykrotnie więcej niż przed wojną. W kraju dokonuje się wielki proces rewolucji kulturalnej w oparciu o przeobrażenia gospodarcze i techniczne. Naród polski przekształca się szybko w nowy, socjalistyczny naród. Decydującą rolę w tych przemianach historycznych, wyznających dziś potężne siły i talenty twórcze polskich mas ludowych, odgrywa braterska pomoc radziecka, przyjaźń i przykład narodów radzieckich, którymi kieruje i które prowadzi zwycięsko wciąż naprzód do komunizmu — WKP(b) (*burżlwie oklaski*).
Polska Zjednoczona Partia Robotnicza czerpie swą siłę ideową z wielkiej skarbnicy doświadczeń WKP(b), uczy się jej hartu i jej niezrównanej strategii i taktyki w walkach klasowych i w budownictwie socjalizmu. Dzięki przykładowi, pomocy braterskiej WKP(b) polski robotniczy wyrósł i stał się dziś produkującą siłą narodu.
Związek Radziecki, jego Partia, jej Wódz towarzyszy Stalin — to potężna i niepokonana siła ideowa oddziałująca na cały świat, pobudzająca świadomość setek milionów ludzi, porwijająca narody uciskane do walki o wolność i pokój, rodząca wspaniałe entuzjazm twórczy w budownictwie lepszego ustroju społecznego wśród narodów wyzwolonych z jarzma kapitalizmu. Dzieje ludzkie nie znają dotąd równie wielkiej, równie dynamicznej i twórczej potęgi ideowej oddziaływania na społeczeństwo ludzkie w skali światowej. Jest to siła przeobrażająca setki milionów lu-

dzi, zmieniająca nawet dawniej zacofane narody w produkujące narody socjalistyczne. Jest to siła kształtująca nowe odrodzone społeczeństwo ludzkie, potępiające wszelkie ucisk i wyzysk człowieka przez człowieka, siła, której ostatecznym celem jest zniesienie wszelkiej tyranii, utrwalenie na zawsze pokoju i braterstwa między narodami. Jest to nowa i niezrównana, zwycięska i nieśmiertelna siła ideowa wielkiej epoki Stalinowskiej (*oklaski*).
Tylko międzynarodowy rewolucyjny ruch proletariacki, tylko wielka nauka marksistowsko-leninowska, rozwijana przez Stalina ku swym dotychczasowym szczytówym osiągnięciom, które znalazły swój wyraz w ostatnich pracach towarzysza Stalina „Marksizm a zagadnienia językoznawstwa” i „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” — prace, posiadające olbrzymie znaczenie dla krajów demokracji ludowej, — tylko socjalizm, urzeczywistniony po raz pierwszy w dziejach dzięki genialnemu kierownictwu WKP(b), — mogły zrodzić taką siłę i nadać jej niepowstrzymanym rozmach światowy.
Projekt dyrektyw XIX Zjazdu w sprawie nowego planu 5-letniego dalszego rozwoju ZSRR — to jeszcze jeden nieodpart dowód wyższości ekonomiki socjalistycznej nad kapitalistyczną, to dobitny dowód prawdziwie humanistycznego charakteru rozwoju ekonomicznego ZSRR. Jakże jaskrawym przeciwstawieniem są te plany gospodarcze, te potężne budowle komunizmu i prace nad przeobrażeniem przyrody, nad nieustannym podnoszeniem kultury, wiedzy i dobrobytu narodu — w porównaniu z marazmem i wynaturzeniami militarystycznej gospodarki kapitalistycznej. To przeciwstawienie jest główną cechą sytuacji światowej obecnego okresu.
Szczególną wymowę mają dziś słowa towarzysza Stalina, wypowiedziane w zakoń-

Delegacje partii komunistycznych i robotniczych na XIX Zjeździe WKP(b)

- (f) MOSKWA (PAP). Dziennik „Prawda” z dnia 8 bm. podaje: Na XIX Zjeździe WKP(b) obecne są w charakterze gości, delegacje 44 bratnich partii komunistycznych i robotniczych: Polska Zjednoczona Partia Robotnicza: tow. B. Bierut, F. Mazur, E. Ochab;
- Komunistyczna Partia Czechosłowacji: tow. K. Gottwald, A. Zapotocky, V. Strojky;
- Komunistyczna Partia Chin: tow. Liu Szao-tsi, Zao Sun-szi, Czen I, Wan Cza-sian, Liu Czan-szen, Li Fu-czun;
- Komunistyczna Partia Francji: tow. M. Thorez, A. Lecoeur, R. Guyot, J. Vermeersch, G. Cogniot, R. Garaudy;
- Komunistyczna Partia Włoch: tow. L. Longo, R. Grieco, R. Montagnana, P. Ingrao, E. Bonazzi, P. Roberti;
- Węgierska Partia Pracujących: tow. M. Rakosi, E. Gerő, I. Hidas;
- Rumuńska Partia Robotnicza: tow. G. Gheorghiu-Dej, I. Kiszyniewski, A. Moghioros;
- Bułgarska Partia Komunistyczna: tow. W. Czerwenkow, G. Czankow, T. Ziłkow, S. Dyłbokow, P. Papazow;
- Albańska Partia Pracy: tow. E. Hodża, R. Marko, E. Paczrami;
- Komunistyczna Partia Hiszpanii: tow. D. Ibaruri, S. Carrillo, V. Uribe;
- Komunistyczna Partia Wielkiej Brytanii: tow. H. Pollitt, D. Gollan;
- Niemiecka Socjalistyczna Partia Jedności: tow. W. Pieck, O. Grotewohl, W. Ulbricht, E. Schmidt, E. Honecker, E. Wirth, E. Grossman;
- Koreańska Partia Pracy: tow. Pak Den Ai, Pak En Bin, Pia Czer, Kim Ir, Pak Kym Czer;
- Komunistyczna Partia Finlandii: tow. W. Pessi, A. Aaltonen, I. Lehtinen, M. Riiumela, A. Chautala;
- Komunistyczna Partia Niemiec: tow. M. Reimann, F. Heitner, G. Fink, H. Zellner;
- Komunistyczna Partia Austrii: tow. J. Heider, F. Fühnberg, M. Gombel;
- Mongolska Partia Ludowo-rewolucyjna: tow. D. Damba, Z. Jagwa;
- Komunistyczna Partia Indii: tow. A. K. Gopalan;
- Komunistyczna Partia Szwecji: tow. H. Hagberg, E. Karlsson;
- Komunistyczna Partia Norwegii: tow. E. Loevlien, I. Strand, J. Johansen;
- Komunistyczna Partia Danii: tow. A. Larsen, A. Jensen;
- Islandzka Socjalistyczna Partia Jedności: tow. B. Bar-nasson, A. Sigursson, H. Jacobsson;
- Komunistyczna Partia Holandii: tow. G. Vagenaar, P. de Groot;
- Komunistyczna Partia Belgii: tow. E. Lalmand, J. Gil-niere, E. Poncelet;
- Komunistyczna Partia Grecji: tow. N. Zachariadis, W. Bardzotas;
- Komunistyczna Partia Luksemburga: tow. D. Urbani;
- Komunistyczna Partia Australii: tow. L. Sharkey;
- Komunistyczna Partia Argentyny: tow. V. Codovilla;
- Robotnicza Partia Postępowa Kanady: tow. M. Leslie;
- Komunistyczna Partia Izraela: tow. S. Mikunis, T. Tubi;
- Komunistyczna Partia Turcji: tow. M. Bilen, A. Eren;
- Komunistyczna Partia Urugwaju: tow. R. Arismendi;

Niezwyciężona sprawa socjalizmu

Referat sprawozdawczy tow. Malenkowa wygłoszony na XIX Zjeździe partii Lenina-Stalina zawiera niezmiernie cenny ładunek idei. Oparty na marksistowskiej analizie sytuacji międzynarodowej i wewnętrznej ZSRR referat ten bogaty jest w nauki ważne nie tylko dla komunistów Związku Radzieckiego, ale i dla partii komunistycznych i robotniczych na całym świecie, dla wszystkich bojowników o postęp i pokój.
W referacie tow. Malenkowa na faktach i cyfrach zobrazowane zostały odkryte przez Stalina i sformułowane w jego genialnej pracy o „Ekonomicznych problemach socjalizmu w ZSRR” dwa podstawowe prawa rozwoju współczesnego świata: wilcze prawo monopolistycznego kapitalizmu wyciskania maksymalnych zysków drogą eksploatacji własnego narodu i innych narodów — i głęboko ludzkie prawo socjalizmu, zmierzającego do zaspokojenia w maksymalnym stopniu stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa.
W porównaniu z 1929 r. — ostatnim przedkryzysowym rokiem gospodarki kapitalistycznej przed wojną — produkcja przemysłowa ZSRR była w 1951 r. blisko 13-krotnie wyższa. A w krajach kapitalistycznych? Choć miliardery wycisnęli miliardy zysków — ekonomika tych krajów dregreze w miejscu, a jeśli podniosła się nieznacznie — to tylko i jedynie w wyniku wyrubowania koniunktury zbrojeniowej.
Wymowa tego zestawienia jest niezwykle uderzająca. Wskazuje ono, że ustrój, który potrafił pomimo straszliwych strat poniesionych w ciągu najbardziej niszczyielskiej z wojen wielokrotnie produkację przemysłową w tak krótkim czasie — stanowi niepomniernie wyższą formę organizacji społeczeństwa niż kapitalizm. Żadna demagogia imperialistycznych polityków, żadne fałszowanie faktów nie potrafi ukryć przed milionami ludzi pracy tej prawdy, że podczas gdy kraje kapitalistyczne wahają się między kryzysem ekonomicznym a wojennym „ożywieniem” Związek Radziecki osiąga niebawem tempo rozwoju, stając się z miesiąca na miesiąc większą potęgą.
ZSRR opanował metody wytwarzania energii atomowej. ZSRR produkuje dziś 35 milionów ton stali, 47 milionów ton nafty, 300 milionów ton węgla, 117 miliardów kilowatogodzin energii elektrycznej. Roczne tempo przyrostu produkcji w ostatnich 3 latach wyniosło ponad 4 mln. ton stali, ponad 4 mln. ton nafty, blisko 25 mln. ton węgla i blisko 13 mld. kilowatogodzin energii elektrycznej. Takiego tempa rozwoju nie znała dotychczasowa historia.
W oparciu o te ogromne sukcesy w oparciu o dowiedzioną wyższość systemu socjalistycz-

purze z wciąż rosnącym wyższeniem najszybszych mas i ich stałym zubożeniem — ZSRR potrafił nieścianić wzmoc swe siły, a zarazem stale podnosić poziom życia ludności.
O 60 procent więcej produkuje dziś radziecki przemysł środków konsumpcji w porównaniu z 1940 r. Ponad 5 miliardów metrów tkanin bawełnianych, prawie 190 milionów metrów tkanin wełnianych, 218 milionów metrów tkanin jedwabnych, 250 milionów par obuwia skózanego, 3.300 tysięcy ton „ukru” — oto tylko parę z podanych w referacie liczb.
Wskazują one na stały i nieprzerwany wzrost dobrobytu ludzi radzieckich, którego wyrazem jest fakt, że dochód narodowy wzrósł w ZSRR w 1951 r. w porównaniu z 1940 rokiem — o 83 procent. Gdyby nie hitlerowski najazd, który zahamował rozwój przemysłu radzieckiego o — w przybliżeniu — dwie dekadki — dobrobyt ludzi radzieckich byłby dziś jeszcze wyższy, jeszcze bardziej uderzająca byłaby różnica między socjalizmem a kapitalizmem jeżeli chodzi o los mas pracujących, jeszcze jaśniejsze ukazałaby się wszystkim najistotniejsza treść ustroju socjalistycznego, którego celem jest zapewnienie szczęścia i dobrobytu człowiekowi.
Architektem tych wielkich sukcesów, tego ogromnego wzrostu siły i dobrobytu społeczeństwa radzieckiego — jest WKP(b), wielka partia, na czele której stoi wódz całej pracującej ludzkości, towarzysz Józef Stalin.
Miarą wzrostu autorytetu partii i jej głębokiej wiary z masami jest wzrost liczby członków z ok. 2,5 miliona przed wojną do blisko 7 milionów dziś. Miarą siły moralnej wielkiej partii Lenina-Stalina jest szerokie rozwijanie krytyki i samokrytyki, dbanie o demokrację wewnątrzpartyjną, przestrzeganie dyscypliny partyjnej jednakiej dla wszystkich jej członków. O tych wszystkich wielkich osiągnięciach produkującej partii komunistycznej świata — mówił w swoim referacie tow. Malenkow.
„Nasza potężna ojczyzna jest w rozkwicie swych sił i kroczy ku nowym sukcesom... Na czele narodów Związku Radzieckiego stoi wypróbowana i zahartowana w bojach partia, która niezłomnie realizuje politykę leninowsko-stalinowską. Pod kierownictwem partii komunistycznej osiągnięte zostało historyczne na miarę światową zwycięstwo socjalizmu w ZSRR i na zawsze zlikwidowany został wyzysk człowieka przez człowieka. Pod kierownictwem partii narody Związku Radzieckiego skutecznie walczą o zrealizowanie wielkiego celu zbudowania komunizmu w naszym kraju.

nieją już dziś niezwykle pomyślne warunki dla coraz szybszego marszu naprzód po drodze swego uprzemysłowienia, swego budownictwa socjalistycznego. Jednym tylko z niezliczonych przykładów tej braterskiej serdecznej pomocy jest wspaniały dar Związku Radzieckiego dla zburzonej przez najęźdźcę hitlerowskiego Warszawy — budowa potężnego Pałacu Kultury i Nauki. Historia dawnych przedrewolucyjnych stosunków międzynarodowych nie zna i nie mogła znać takich przykładów socjalizmu, tylko wielka idea międzynarodowego proletariackiego, której niedosięgnięty wzór dawali zawsze ruchowi międzynarodowemu Lenin i Stalin, której niezłomnym przewodnikiem w swej polityce międzynarodowej i w stosunkach z bratnimi krajami jest dziś Związek Radziecki, stworzył możliwość takich nowych stosunków.
XIX Zjazd WKP(b) stanie się dla całego międzynarodowego ruchu komunistycznego potężnym bodźcem i natchnieniem ideowym w jego dalszej walce. Projekt nowego Statutu Partii — to porwijający swym niezrównanym humanizmem dokument bojowych, moralno — politycznych osiągnięć i zadań, które wysuwa Partia przed milionowymi szeregami swych członków, a poprzez nich — przed masami pracującymi ZSRR. Dokument ten stanie się dla wszystkich, którzy walczą o komunizm, wzorem ofiarności, siły, bojowości, najwyższego oddania Wielkiej sprawie i Wielkiej Idei, która głosi produkującą naukę społeczną — marksizm-leninizm, która postawiła przed ludzkością nową Stalinowską epokę.
W nowej sytuacji światowej nieporównanie wyrosły zadania partii robotniczych i komunistycznych, wcielających w życie Stalinowskie wskazania walki o pokój, demokrację i socjalizm. Wyrósł, rozszerza się, potężnie światowy ruch zwolenników pokoju, kurczy się baza społeczna imperializmu, wzmagają się oburzenie przeciwko bezwstydny, zbrodnicyzmu prokuratorom i zakusom agresorów imperialistycznych. Wzmocnić, uaktywnić ten wielki ruch społeczny mas, nauczyć się nim kierować tak, aby pod sztandarami walki o pokój stanęła zdecydowana większość ludzi, aby zbrodnicze plany podżegaczy wojennych obróciły się w niwecz — oto bojowe zadanie awangardzie proletariackiej we wszystkich krajach i zakątkach świata. Na miarę zadań dziejących nowej epoki partie robotnicze i komunistyczne muszą wychowywać kadry swych bojowników i według tej miary kształtować nieustannie świadomość i aktywność setek milionów ludzi pracy. W tym kierunku zmierzają wysiłki również naszej partii — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Zbudowaliśmy państwo ludowo-demokratyczne Polska Rzeczpospolitą Ludową, umacniamy Jej zręby oparte na niezłomnym sojuszu robotniczo-chłopskim, oparte na głębokim patriotyzmie i ternacjonalizmie.
Karczemny grubą warstwę przesądów i uprzedzeń, które były hodowane i podsypane przez wiołki, a zostały podcięte dzięki Wielkiej Rewolucji Październikowej, dzięki historycznemu zwrotowi w stosunkach między naszymi narodami.
Budujemy kolosy gospodarcze, jak Nowa Huta, oparte na radzieckim sprężynie, na produkującej radzieckiej technice, na wielkich osiągnięciach radzieckiej nauki. Wspaniałomyślna i braterska radziecka pomoc, radzieckie doświadczenie są potężnym bodźcem rozwoju naszej rodzimej myśli technicznej i naszych wysiłków w dziedzinie budownictwa socjalistycznego.
Mamy poważne osiągnięcia społeczne i kulturalne. Wszystkie te osiągnięcia byłyby nie do pomyślenia bez pomocy narodów radzieckich, bez pomocy WKP(b) i osobistej troski naszego Wielkiego Przyjaciela — towarzysza Stalina (*burżlwie, długotrwałe oklaski*).
Chcemy Was zapewnić, że na naszym posterunku zrobimy wszystko dla umocnienia całego frontu, całego obozu pokoju i socjalizmu.
Nie będziemy szczędzić siły, aby nasz wkład odpowiadał najlepszym tradycjom i dążeniom naszego narodu w walce o postęp, aby odpowiadał zadaniom naszych wielkich zysków, zadaniami zwycięskiej epoki Lenina — Stalina (*burżlwie oklaski*).
Niech żyje Wódz całego proletariackiego frontu, Wódz całego obozu pokoju i socjalizmu!
Niech żyje Związek Radziecki — ostoja pokoju, natchnienie wszystkich bojowników o socjalizm, symbol braterstwa i przyjaźni międzynarodowej!
Niech żyje Wódz całej produkującej ludzkości w walce o pokój, o postęp, o socjalizm — towarzysz Stalin!
(*Burżlwie, długotrwałe oklaski, przechodzące w owację. Wszyscy wstają z miejsc*).

W Moskwie ukazało się wydanie broszurowe referatu tow. Malenkowa

(f) MOSKWA (PAP). Państwowe Wydawnictwo Literaturne Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii.
Broszura została wydana w nakładzie 3 mln. egzemplarzy.

W Moskwie ukazało się wydanie broszurowe referatu tow. Malenkowa

(f) MOSKWA (PAP). Państwowe Wydawnictwo Literaturne Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii.
Broszura została wydana w nakładzie 3 mln. egzemplarzy.

W Moskwie ukazało się wydanie broszurowe referatu tow. Malenkowa

(f) MOSKWA (PAP). Państwowe Wydawnictwo Literaturne Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii.
Broszura została wydana w nakładzie 3 mln. egzemplarzy.

W Moskwie ukazało się wydanie broszurowe referatu tow. Malenkowa

(f) MOSKWA (PAP). Państwowe Wydawnictwo Literaturne Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii.
Broszura została wydana w nakładzie 3 mln. egzemplarzy.

W Moskwie ukazało się wydanie broszurowe referatu tow. Malenkowa

(f) MOSKWA (PAP). Państwowe Wydawnictwo Literaturne Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii.
Broszura została wydana w nakładzie 3 mln. egzemplarzy.

W Moskwie ukazało się wydanie broszurowe referatu tow. Malenkowa

(f) MOSKWA (PAP). Państwowe Wydawnictwo Literaturne Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii.
Broszura została wydana w nakładzie 3 mln. egzemplarzy.

W Moskwie ukazało się wydanie broszurowe referatu tow. Malenkowa

(f) MOSKWA (PAP). Państwowe Wydawnictwo Literaturne Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii.
Broszura została wydana w nakładzie 3 mln. egzemplarzy.

W Moskwie ukazało się wydanie broszurowe referatu tow. Malenkowa

(f) MOSKWA (PAP). Państwowe Wydawnictwo Literaturne Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii.
Broszura została wydana w nakładzie 3 mln. egzemplarzy.

W Moskwie ukazało się wydanie broszurowe referatu tow. Malenkowa

(f) MOSKWA (PAP). Państwowe Wydawnictwo Literaturne Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii.
Broszura została wydana w nakładzie 3 mln. egzemplarzy.

W Moskwie ukazało się wydanie broszurowe referatu tow. Malenkowa

(f) MOSKWA (PAP). Państwowe Wydawnictwo Literaturne Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii.
Broszura została wydana w nakładzie 3 mln. egzemplarzy.

W Moskwie ukazało się wydanie broszurowe referatu tow. Malenkowa

(f) MOSKWA (PAP). Państwowe Wydawnictwo Literaturne Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii.
Broszura została wydana w nakładzie 3 mln. egzemplarzy.

W Moskwie ukazało się wydanie broszurowe referatu tow. Malenkowa

(f) MOSKWA (PAP). Państwowe Wydawnictwo Literaturne Komitetu Centralnego WKP(b) na XIX Zjeździe partii.
Broszura została wydana w nakładzie 3 mln. egzemplarzy.

OZIŚ W NUMERZE:
W. D.: Czechosłowackie budownictwo socjalizmu
Kandydaci ludu
KAROL MALCUZYŃSKI: Gdansk dziś — i za lat osiem (Jedno zdanie naszego programu)
A. R.: W zespolu Jarnatowo brak mobilizacji
Z ŻYCIA PARTII
A. MARIANNA: O fałszywej teorii i fałszywej praktyce (z pobytu w powiecie grójeckim)
Z. K.: Oświata dotarła do mas

Fakty i wnioski

Kłopoty Waszyngtonu

Amerykańskie plany scentementowania zachodniej Europy jako b-stionu agresji przeciwko obozowi pokoju...

Wielka prasa amerykańska coraz wyraźniej zanębia politykę „Scripps - Howard”...

Dowodem tych niepokojów może być list otwarty do prezydenta Simms...

Opisując nastroje, jakie panują na Zachodzie, Simms powiedział: „Pewnego dnia możemy ocknąć się i zauważyć, że wpadliśmy do rowu”...

Sytuacja gospodarcza i polityczna w krajach „bloku atlantyckiego” jest w relacji Simmsa niewesoła...

W innym raporcie koncernu Scripps-Howard powiada się, że „dla większości Niemców zjednoczenie z ich braćmi ma większe znaczenie niż wszystko inne”...

W tym samym raporcie powiada się, że „dla większości Niemców zjednoczenie z ich braćmi ma większe znaczenie niż wszystko inne”...

Złożenie wienców w Berlinie ku czci poległych żołnierzy radzieckich

(f) BERLIN (PAP). We wtorek 7 bm. w ramach obchodu Święta Narodowego NRD odbyła się w parku Treptow w Berlinie uroczystość złożenia wienców u stóp pomnika żołnierzy radzieckich...

Protest p. o. przedstawiciela Radzieckiej Komisji Kontroli w Berlinie przeciw prowokacjom policji zachodnio-berlińskiej

(f) BERLIN (PAP). Pełniący obowiązki przedstawiciela Radzieckiej Komisji Kontroli w Berlinie A. Rassadin, wystosował do komendanta francuskiego sektora Berlina pismo treści następującej:

Dnia 29 sierpnia 1952 r. duża grupa policjantów dokonała prowokacyjnego napadu na stację kolej miejskiej — Wedding...

Czechosłowackie budowle socjalizmu

Kuźnice, to dawna maleńka wioska zagubiona wśród ostrowisk wzgórz. Rozległe pastwiska, otaczające wieś nadawały tujejszemu krajobrazowi charakter raczej monotonny...

Dzisiaj Kuźnice zna cała Czechosłowacja. Już nie te mała, smutna wioska, po której zresztą nawet nie zostało śladu...

Kuźnice, to dawna maleńka wioska zagubiona wśród ostrowisk wzgórz. Rozległe pastwiska, otaczające wieś nadawały tujejszemu krajobrazowi charakter raczej monotonny...

Przepracowanie gigantycznych prac w tak krótkim czasie nigdy nie byłoby możliwe bez pomocy i przykładu bratniego Związku Radzieckiego...

Znajomość terenu ułatwia pracę agitatorom Frontu Narodowego

Dobre wzory z powiatu Rzeszów

Swą pracę uświadamiającą i agitacyjną obwodowe komitety Frontu Narodowego w gminach pow. rzeszowskiego, oparły w dużej mierze na nowym aktywności. Aktywności a) w przedwzorcej obwodowego komitetu w Budach Głogowskich jest bezprawnym...

No, posiadacie jeszcze trochę, Bielowidna. Opowiedzcie, jak to za obszarnika było w Budach. Ja tymczasem obiad przystawię bo żarzą mój z synami z fabryki wróca — w chacie na skraj gromady, kobieta prosi Bielowidną i dodaje: — Wiecie ja się tam do polityki nigdy nie mieszałam i nie mieszać —

W ten sposób od słowa Bielowidna opowiada kobiecie o zdobyciach mas pracujących Polki Ludowej. To co mówi o oświacie, popiera przykładem nowej szkoły w Budach Głogowskich i liczbą dzieci pracujących chłopów w tej szkole...

Do obwodowych komitetów wyborczych społeczeństwo z ufnością zwraca się ze swymi potrzebami i bolączkami. Oto sprawa na pozór drobna. Do komitetu w Tycynie przyjechała z skargą kobieta, że przy sprzedaży krowy jej została źle skłasyfikowana...

W ten sposób obwodowe komitety wyborcze realizują zadania jak najszerzej uaktywniania mas pracujących. (C. b.)

Narody Azji i strefy Pacyfiku domagają się położenia kresu wojnie w Korei oraz zawarcia z Japonią wszechstronnego traktatu pokojowego

Dalsze obrady Kongresu w Pekinie

(f) PEKIN (PAP). Na wtorkowym posiedzeniu porannym Kongresu Obradców Pokoju krajów Azji i strefy Pacyfiku przemawiali delegaci Filipin, Cypru, Malajów, Peru, Pakistanu i Kolumbii...

Na posiedzeniu popołudniowym delegat japoński Ogura Jankreśli obraz cierpienia narodu japońskiego pod jarzmem okupacji amerykańskiej i japońskich militarystów...

Spółeczeństwo niemieckie żąda przeprowadzenia ogólnoniemieckich rozmów

(f) BERLIN (PAP). Agencja ADN donosi, że Adenauer ponownie przeprowadził rozmowy z wysokim komisarzem amerykańskim Donellym...

Mieszkańcy Rothenbach (Frankonia) wystosowali pismo do przewodniczącego Bundestagu dr. Hermanna Ehlersa, w którym domagają się, by Bundestag przyjął propozycję Izby Ludowej...

HUKO — czeska Nowa Huta

Druga gigantyczna budowla gottwaldowskiej pięciolatki jest kombinat metalurgiczny — HUKO. Kombinaty powstaje we wschodniej Słowacji w pobliżu Koszyca...

W grudniu 1951 r. nad Kuncycami ukazał się obłok dymu. Ruszyła pierwsza kolumna. 1 stycznia 1952 r. zapłonął pierwszy wielki piec...

Obecnie prace w kombinacie prowadzona jest na dwóch frontach — na froncie produkcji i w wybudowanej hucie, oraz przy rozbudowie kombinatu...

Wyrastają potężne hydroelektrownie

Obok kombinatów hutniczych i innych zakładów ciężkiego przemysłu narodziła się w Czechosłowacji i w Polsce potężna zapora wodna i hydroelektrownie...

Wiecej broszur z życiorysami kandydatów

OLSZTYN. Obwodowy komitet Frontu Narodowego NR 156 w ławie dobrze zaplanował i rozwinął pracę agitacyjną...

Na jeden brak narzekają jednak agitatorzy z obwodu 156. Otóż, jak słusznie podkreśla bezpartyjny Jan Bukowski...

Ważną rolę w wybudowaniu tej zapory wodnej i elektrycznej, której popłynie prad dla gólczy, w wyniku wybudowania tej zapory utworzy się jezioro...

W tym samym raporcie powiada się, że „dla większości Niemców zjednoczenie z ich braćmi ma większe znaczenie niż wszystko inne”...

W tym samym raporcie powiada się, że „dla większości Niemców zjednoczenie z ich braćmi ma większe znaczenie niż wszystko inne”...

Samoloty USA ponownie pogwałciły granicę powietrzną Chin

(f) PEKIN (PAP). Jak donosi agencja Nowych Chin, 1 października w dniu chińskiego święta narodowego samoloty amerykańskie pogwałciły granicę powietrzną Chin północno-wschodnich...

W dniu tym samoloty amerykańskie w 32 grupach dokonały 120 nalotów nad terytorium Chin północno-wschodnich...

W toku rozmów została rozprawiona kwestia wspólnej walki o pokojowe zjednoczenie Niemiec przeciwko bożskiemu „układowi ogólnemu”...

Prowokacyjne przeloty samolotów włoskich nad terytorium Albanii

(f) TIRANA (PAP). Ministerstwo spraw zagranicznych Albanii skierowało do rządu włoskiego protest przeciwko nowym wypadkom naruszania granic powietrznych Albanii...

Nota stwierdza, że w okresie od 3 sierpnia do 18 września br. samoloty włoskie 7-krotnie przelatywały w różnych porach dnia nad terytorium Albanii...

„Reorganizacja” partii Wafd w Egipcie

(f) LONDYN (PAP). Agencja Reutera donosi: 6 października rozprawy ponownie powzięły przed kilku dniami decyzję w sprawie niepodporządkowania się wydanej przez rząd gen. Naguibę ustawie o reorganizacji partii politycznych...

„Reorganizacja” partii Wafd w Egipcie

W III rundzie turnieju szachowego o mistrzostwo Polski w Katowicach Dworzyski pokonał Tarnowski...

Siła prowadzi na mistrzostwach Polski

W III rundzie turnieju szachowego o mistrzostwo Polski w Katowicach Dworzyski pokonał Tarnowski...

Prowokacyjne rewizje i bezprawne aresztowania w redakcjach i lokalach organizacji postępowych we Francji

(f) PARYŻ (PAP). Dziennik „Ce Soir” donosi, że w środę 8 bm. policja francuska rozpoczęła w Paryżu, okręgu paryskim i wielu miastach Francji masową akcję rewizji w siedzibach wielu organizacji i wydawnictw demokratycznych...

W ten sposób obwodowe komitety wyborcze realizują zadania jak najszerzej uaktywniania mas pracujących. (C. b.)

Przyjęcie w Moskwie z okazji trzeciej rocznicy proklamowania NRD

(a) MOSKWA (PAP). Dnia 7 października szef misji dyplomatycznej NRD w Związku Radzieckim, nadzysygnął i pełnomocny ambasador R. Appelt, wydał przyjęcie z okazji trzeciej rocznicy proklamowania Niemieckiej Republiki Demokratycznej...

Na przyjęciu obecni byli m. in. zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR — K. Woroszyłow, I. Tewsow i W. Małyżewski...

Ze strony niemieckiej na przyjęciu obecni byli m. in. premier O. Grotewohl, wicepremier G. Loch, przewodnicząca Związku Kobiet NRD — E. Schmidt...

Samoloty USA ponownie pogwałciły granicę powietrzną Chin

(f) PEKIN (PAP). Jak donosi agencja Nowych Chin, 1 października w dniu chińskiego święta narodowego samoloty amerykańskie pogwałciły granicę powietrzną Chin północno-wschodnich...

W dniu tym samoloty amerykańskie w 32 grupach dokonały 120 nalotów nad terytorium Chin północno-wschodnich...

Walki w Korei

(f) PEKIN (PAP). Naczelny dowództwo Koreańskiej Armii Ludowej w komunikacie ogłoszonym w Pheonjanie 8 bm. podaje, że oddziały Koreańskiej Armii Ludowej wraz z oddziałami ochotników chińskich prowadzą nadal zaciekle walki z wrogiem...

Rząd norweski odmawia wydania statków przyznanych Trizonii przez USA i Anglię

(f) OSŁO (PAP). Norweskie ministerstwo spraw zagranicznych opublikowało oświadczenie, w którym, stwierdza, że rząd norweski odmawia wydania 3 statków przyznanych przez Stany Zjednoczone i Anglię Niemcom...

Wiadomości sportowe

Finale mistrzostw Polski w siatkówce kobiet. W dniach 10-12 bm. rozegrane zostały w Warszawie finały mistrzostw Polski w siatkówce kobiet...

„Reorganizacja” partii Wafd w Egipcie. (f) LONDYN (PAP). Agencja Reutera donosi: 6 października rozprawy ponownie powzięły przed kilku dniami decyzję w sprawie niepodporządkowania się wydanej przez rząd gen. Naguibę ustawie o reorganizacji partii politycznych...

Siła prowadzi na mistrzostwach Polski. W III rundzie turnieju szachowego o mistrzostwo Polski w Katowicach Dworzyski pokonał Tarnowski...

Wspólna jest droga narodów czechosłowackiego i polskiego — do socjalizmu. Nowe wspólne budowle, jakie wyrastają tak u nas, jak i tam świadczą nie tylko o wspólnym tworzeniu pracy obywateli, świadczą o tym, że upragniony cel z każdym dniem jest bliższy.

W. D.

XIX ZJAZD WSZECHWIAZKOWEJ KOMUNISTYCZNEJ PARTII (bolszewików)

Referat sprawozdawczy Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b)

Referat tow. P. G. Moskatowa

Towarzysze! Komitet Centralny Wszechwiazkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) w sprawozdaniu swym poinformował Zjazd o wielkich zwycięstwach naszej partii i narodu radzieckiego oraz o drogach dalszego ekonomicznego politycznego i kulturalnego rozwoju naszego kraju.

Polecono mi zdać sprawę z działalności Centralnej Komisji Rewizyjnej, która zgodnie ze Statutem WKP(b) powinna systematycznie sprawdzać stan gospodarki finansowej partii i sprawność funkcjonowania aparatu partyjnego, jak również szybkość, prawidłowość biegu i rozprawy dokumentów, listów, oświadczeń, skarg w centralnych instytucjach naszej partii.

I
W okresie sprawozdawczym Komitet Centralny Partii poczynił kroki, zmierzające do dalszego podniesienia finansowej dyscypliny i sprawozdawczości w organizacjach partyjnych do końca całkowitej centralizacji budżetu partyjnego, obejmującej wszystkie fundusze organów partyjnych, aż do podstawowych organizacji partyjnych włącznie, usprawnił znacznie prace kontrolno - rewizyjne.

Przed wszystkim należy zwrócić uwagę na dwie szczególne cechy charakterystyczne rozchodów część budżetu. Po pierwsze — główna rozchódność pozycji budżetu jest zaspokajanie potrzeb terenowych organizacji partyjnych. Odsetek funduszy przeznaczonych na ten cel zwiększa się z każdym rokiem. Wystarczy powiedzieć, że w 1952 roku fundusze przeznaczone na potrzeby terenowych organizacji partyjnych wynoszą 91 procent całości wydatków budżetowych partii. Należy przy tym mieć na uwadze, że również pozostałe 9 procent budżetu stanowią wydatki centralnych instancji partii, obrabane są z znacznej mierze na szkolenie i przeszkolenie kierowniczych i kadry organizacyjno - obwodowych i komitetów krajo- wych WKP(b) oraz KC komunistycznych partii republik związkowych, przewodniczących obwodowych i krajowych komitetów wykonawczych i przewodniczących rad ministrów republik związkowych i autonomicznych; kursy Leninowskie z dwuletnim okresem nauki; wydział korespondencyjny Wyższej Szkoły Partyjnej; roczne kursy kierowniczych pracowników partyjnych i radzieckich; sześciomiesięczne kursy przeszkolenia sekretarzy miejskich i rejonowych komitetów partii; przy komitetach obwodowych, przy komitetach krajowych i KC komunistycznych partii republik związkowych — dwuletnie szkoły partyjne, dziewięciomiesięczne kursy przeszkolenia pracowników partyjnych i radzieckich, a przy KC KP(b) Ukrainy i przy KC KP(b) Gruzji — republikańskie trzyletnie szkoły partyjne. W wymienionych uczelniach pobiera naukę ogółem ponad 350.000 osób. Na rozmaitych kursach zorganizowanych w ciągu ostatnich pięciu lat przeszkolono przeszło 400.000 propagandystów naszej partii.

Z finansowego budżetu partii wydawane są corocznie znaczne sumy na uzupełnienie stanu bibliotek miejskich i rejonowych komitetów partii. Poważne kroki poczynił Komitet Centralny w zakresie sprawozdawczym w dziedzinie rozszerzenia bazy materialno - technicznej wydawnictw organów partyjnych. Przebudowa drukarni i nabycie niezbędnych urządzeń poligraficznych umożliwiło naszym wydawnictwom partyjnym rozszerzenie pracy i znaczne zwiększenie nakładu dzienników i czasopism. Jako przykład można podać „Prawda” i „Komsomolskaja Prawda”, które w porównaniu z 1939 rokiem zwiększyły nakład prawie dwukrotnie. W tym samym okresie jednorazowo wydrukowano ponad 180 milionów kopii „Prawdy” zwiększył się półtora-krotnie.

Znaczne fundusze wyasygnowano w okresie sprawozdawczym na budowę gmachów szkół partyjnych. Umożliwiło to partii polepszenie lokalowych warunków terenowych organów kierowniczych partii i ich zakładów naukowych. Wszystko to pozwala Centralnej Komisji Rewizyjnej wyśnaczyć wniosek, że Komitet Centralny przeznaczał środki budżetowe partii na zaspokojenie najpilniejszych potrzeb organizacji terenowych i centralnych naszej partii.

Jak wiadomo, ściśle przestrzeganie dyscypliny finansowej było zawsze zasadniczym warunkiem prawidłowego prowadzenia gospodarki finansowej partii. W okresie sprawozdawczym osiągnięto polepszenie stanu gospodarki finansowej organów partyjnych. Do dalszego wzmocnienia gospodarki finansowej partii przyczynili się uchwalone w tym okresie przez Komitet Centralny dyrektywy w sprawie ścisłej kontroli nad prawidłowym wydatkowaniem środków budżetowych. KC WKP(b) zobowiązał Komitety Obwodowe i Krajowe oraz Komitety Centralne Komunistycznych Partii Republik Związkowych do poczynienia niezbędnych kroków w kierunku oszczędniejszego wydatkowania środków asygnowanych z budżetu partii.

Wprowadzono systematyczną kontrolę prawidłowości prowadzenia gospodarki finansowej terenowych organów partyjnych. Aparat kontrolno-instrukcyjny Komitetów Obwodowych i Krajowych oraz KC komunistycznych partii republik związkowych kontroluje corocznie gospodarkę finansową co najmniej 90 procent miejskich i rejonowych komitetów partii. Intensywną pracę prowadzą w tej dziedzinie również terenowe komisje rewizyjne, które w okresie sprawozdawczym sprawdziły niejednokrotnie działalność finansowo - gospodarczą wszystkich Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych oraz krajowych i rejonowych komitetów wykonawczych i przewodniczących rad ministrów republik związkowych i autonomicznych; kursy Leninowskie z dwuletnim okresem nauki; wydział korespondencyjny Wyższej Szkoły Partyjnej; roczne kursy kierowniczych pracowników partyjnych i radzieckich; sześciomiesięczne kursy przeszkolenia sekretarzy miejskich i rejonowych komitetów partii; przy komitetach obwodowych, przy komitetach krajowych i KC komunistycznych partii republik związkowych — dwuletnie szkoły partyjne, dziewięciomiesięczne kursy przeszkolenia pracowników partyjnych i radzieckich, a przy KC KP(b) Ukrainy i przy KC KP(b) Gruzji — republikańskie trzyletnie szkoły partyjne. W wymienionych uczelniach pobiera naukę ogółem ponad 350.000 osób. Na rozmaitych kursach zorganizowanych w ciągu ostatnich pięciu lat przeszkolono przeszło 400.000 propagandystów naszej partii.

W tym samym okresie jednorazowo wydrukowano ponad 180 milionów kopii „Prawdy” zwiększył się półtora-krotnie.

Zadanie organów partyjnych polega na tym, aby na przyszłość zapewnić terminowo wpłacanie składek członkowskich przez każdego komunistę ściśle przestrzegać ustanowionej trybu pobierania składek członkowskich i związanej z tym sprawozdawczości, poświęcając należytą uwagę temu odcinkowi

pracy organizacyjno - partyjnej. Drugim ważnym źródłem dochodów budżetowych partii są wpływy z dochodów wydawnictw organów partyjnych. W 1952 roku wpływy te wzrosły w porównaniu z 1940 rokiem blisko sześciokrotnie i wynoszą w obecnej chwili 42 procent całej dochodowej części budżetu. Zadanie organów partyjnych polega na tym, aby na przyszłość rozwijać jak najbardziej działalność wydawniczą i usprawniać prace organizacyjne wydawniczych.

Ważną funkcją organów partyjnych jest ewidencja stanu liczebnego partii, postawienie na należytym poziomie i prowadzenie gospodarki partyjnej. Po XVIII Zjeździe Komitet Centralny naszej partii w dalszym ciągu usprawniał i ulepszał pracę w tej dziedzinie. Opracowano nowe instrukcje „W sprawie ewidencji członków i kandydatów WKP(b)” i „O trybie prowadzenia ewidencji i wydawania legitymacji partyjnych i legitymacji kandydatów wzoru 1938 r.”. Instrukcje te przewidują osobistą odpowiedzialność pierwszych sekretarzy rejonowych i miejskich komitetów partii za prawidłowe prowadzenie ewidencji i wydawanie legitymacji członkom i kandydatom partii.

Komitet Centralny systematycznie kontrolował terenowe organizacje partyjne w dziedzinie usprawnienia gospodarki partyjnej, ewidencji członków i kandydatów partii, ewidencji partyjnych dokumentów i ich wydawania, a także okazywał im pomoc w tych sprawach. Komitet Centralny sprawdził w tej dziedzinie działalność 63 komitetów obwodowych i krajowych w terenie oraz Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych.

Centralna Komisja Rewizyjna może na podstawie analizy sprawozdań finansowych terenowych organów partyjnych, dokumentów przedstawianych przez obwodowe, krajowe i republikańskie komisje rewizyjne oraz na podstawie wyników inspekcji komunikatywnej XIX Zjazdu partii, że większość kierowniczych organów partii prowadzi prawidłową gospodarkę finansową i ściśle przestrzega dyscypliny budżetowej. Jednocześnie zdarzają się fakty, kiedy poszczególne terenowe organizacje partyjne dopuszczają do przekroczenia zatwierdzonych na wydatki sum, przetrzucają samowolnie fundusze z jednego paragrafu budżetu do innego, nie zapewniają należytego prowadzenia księgowości i sprawozdawczości finansowej. Niektóre komisje rewizyjne nie spełniają należytych swych obowiązków, rzadko sprawdzają działalność finansową organów partyjnych, nie kontrolują należyście wydatków według poszczególnych paragrafów budżetu, w wyniku czego miały miejsce fakty przekroczenia wydatków wyasygnowanych na cele administracyjne - gospodarcze, a sumy wyasygnowane na szkolenie i kadry, propagandę i agitację nie zawsze były w całości wykorzystywane.

Komitet Centralny poświęca wiele uwagi zagadnieniu regulowania etatów aparatu partyjnego. W okresie sprawozdawczym dokonywano niejednokrotnie redukcji etatów aparatu partyjnego.

Uwaga jaką Komitet Centralny stale poświęca zagadnieniu regulowania etatów organów partyjnych umożliwiła nie tylko

utrzymanie etatów aparatu partyjnego na poziomie 1939 roku, lecz nawet pewne ich zmniejszenie, mimo znacznego liczebnego wzrostu partii w tym okresie.

W celu dalszego usprawnienia działalności finansowo-gospodarczej organów partyjnych należy ewidentnie kontynuować pracę nad umocnieniem budżetu, zdecydowanie redukować wydatki nieprodukcyjne i oszczędnie wykorzystywać fundusze. Terenowe komisje rewizyjne powinny w porę przeprowadzać rewizję działalności finansowo - gospodarczej organów partyjnych, zwracając szczególną uwagę na jakość rewizji w sprawach objętych kregiem ich działalności i kontrolować systematycznie, czy w terminie wykonywane są ich wnioski pokontrolne. Obowiązkiem naszym jest przestrzegać nadal zasady oszczędnego rozchodowania funduszy, najściślej dyscypliny finansowej i prowadzić wzorowo gospodarkę finansową partii, kierując się nieustannie wskazaniami Komitetu Centralnego, towarzysza Stalina, (Oklaski).

III
Sprawdzając pracę aparatu partyjnego w dziedzinie szybkości i prawidłowości biegu spraw, Centralna Komisja Rewizyjna stwierdziła, że w okresie sprawozdawczym nastąpiło dalsze wzmocnienie aparatu partyjnego, podniósł się poziom polityczny i kulturalny kadr partyjnych i że wzrosło poczucie odpowiedzialności za wykonanie powierzonych spraw.

Ważną funkcją organów partyjnych jest ewidencja stanu liczebnego partii, postawienie na należytym poziomie i prowadzenie gospodarki partyjnej. Po XVIII Zjeździe Komitet Centralny naszej partii w dalszym ciągu usprawniał i ulepszał pracę w tej dziedzinie. Opracowano nowe instrukcje „W sprawie ewidencji członków i kandydatów WKP(b)” i „O trybie prowadzenia ewidencji i wydawania legitymacji partyjnych i legitymacji kandydatów wzoru 1938 r.”. Instrukcje te przewidują osobistą odpowiedzialność pierwszych sekretarzy rejonowych i miejskich komitetów partii za prawidłowe prowadzenie ewidencji i wydawanie legitymacji członkom i kandydatom partii.

Komitet Centralny systematycznie kontrolował terenowe organizacje partyjne w dziedzinie usprawnienia gospodarki partyjnej, ewidencji członków i kandydatów partii, ewidencji partyjnych dokumentów i ich wydawania, a także okazywał im pomoc w tych sprawach. Komitet Centralny sprawdził w tej dziedzinie działalność 63 komitetów obwodowych i krajowych w terenie oraz Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych.

Centralna Komisja Rewizyjna może na podstawie analizy sprawozdań finansowych terenowych organów partyjnych, dokumentów przedstawianych przez obwodowe, krajowe i republikańskie komisje rewizyjne oraz na podstawie wyników inspekcji komunikatywnej XIX Zjazdu partii, że większość kierowniczych organów partii prowadzi prawidłową gospodarkę finansową i ściśle przestrzega dyscypliny budżetowej. Jednocześnie zdarzają się fakty, kiedy poszczególne terenowe organizacje partyjne dopuszczają do przekroczenia zatwierdzonych na wydatki sum, przetrzucają samowolnie fundusze z jednego paragrafu budżetu do innego, nie zapewniają należytego prowadzenia księgowości i sprawozdawczości finansowej. Niektóre komisje rewizyjne nie spełniają należytych swych obowiązków, rzadko sprawdzają działalność finansową organów partyjnych, nie kontrolują należyście wydatków według poszczególnych paragrafów budżetu, w wyniku czego miały miejsce fakty przekroczenia wydatków wyasygnowanych na cele administracyjne - gospodarcze, a sumy wyasygnowane na szkolenie i kadry, propagandę i agitację nie zawsze były w całości wykorzystywane.

Komitet Centralny poświęca wiele uwagi zagadnieniu regulowania etatów aparatu partyjnego. W okresie sprawozdawczym dokonywano niejednokrotnie redukcji etatów aparatu partyjnego.

Uwaga jaką Komitet Centralny stale poświęca zagadnieniu regulowania etatów organów partyjnych umożliwiła nie tylko

utrzymanie etatów aparatu partyjnego na poziomie 1939 roku, lecz nawet pewne ich zmniejszenie, mimo znacznego liczebnego wzrostu partii w tym okresie.

W celu dalszego usprawnienia działalności finansowo-gospodarczej organów partyjnych należy ewidentnie kontynuować pracę nad umocnieniem budżetu, zdecydowanie redukować wydatki nieprodukcyjne i oszczędnie wykorzystywać fundusze. Terenowe komisje rewizyjne powinny w porę przeprowadzać rewizję działalności finansowo - gospodarczej organów partyjnych, zwracając szczególną uwagę na jakość rewizji w sprawach objętych kregiem ich działalności i kontrolować systematycznie, czy w terminie wykonywane są ich wnioski pokontrolne. Obowiązkiem naszym jest przestrzegać nadal zasady oszczędnego rozchodowania funduszy, najściślej dyscypliny finansowej i prowadzić wzorowo gospodarkę finansową partii, kierując się nieustannie wskazaniami Komitetu Centralnego, towarzysza Stalina, (Oklaski).

III
Sprawdzając pracę aparatu partyjnego w dziedzinie szybkości i prawidłowości biegu spraw, Centralna Komisja Rewizyjna stwierdziła, że w okresie sprawozdawczym nastąpiło dalsze wzmocnienie aparatu partyjnego, podniósł się poziom polityczny i kulturalny kadr partyjnych i że wzrosło poczucie odpowiedzialności za wykonanie powierzonych spraw.

Ważną funkcją organów partyjnych jest ewidencja stanu liczebnego partii, postawienie na należytym poziomie i prowadzenie gospodarki partyjnej. Po XVIII Zjeździe Komitet Centralny naszej partii w dalszym ciągu usprawniał i ulepszał pracę w tej dziedzinie. Opracowano nowe instrukcje „W sprawie ewidencji członków i kandydatów WKP(b)” i „O trybie prowadzenia ewidencji i wydawania legitymacji partyjnych i legitymacji kandydatów wzoru 1938 r.”. Instrukcje te przewidują osobistą odpowiedzialność pierwszych sekretarzy rejonowych i miejskich komitetów partii za prawidłowe prowadzenie ewidencji i wydawanie legitymacji członkom i kandydatom partii.

Komitet Centralny systematycznie kontrolował terenowe organizacje partyjne w dziedzinie usprawnienia gospodarki partyjnej, ewidencji członków i kandydatów partii, ewidencji partyjnych dokumentów i ich wydawania, a także okazywał im pomoc w tych sprawach. Komitet Centralny sprawdził w tej dziedzinie działalność 63 komitetów obwodowych i krajowych w terenie oraz Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych.

Centralna Komisja Rewizyjna może na podstawie analizy sprawozdań finansowych terenowych organów partyjnych, dokumentów przedstawianych przez obwodowe, krajowe i republikańskie komisje rewizyjne oraz na podstawie wyników inspekcji komunikatywnej XIX Zjazdu partii, że większość kierowniczych organów partii prowadzi prawidłową gospodarkę finansową i ściśle przestrzega dyscypliny budżetowej. Jednocześnie zdarzają się fakty, kiedy poszczególne terenowe organizacje partyjne dopuszczają do przekroczenia zatwierdzonych na wydatki sum, przetrzucają samowolnie fundusze z jednego paragrafu budżetu do innego, nie zapewniają należytego prowadzenia księgowości i sprawozdawczości finansowej. Niektóre komisje rewizyjne nie spełniają należytych swych obowiązków, rzadko sprawdzają działalność finansową organów partyjnych, nie kontrolują należyście wydatków według poszczególnych paragrafów budżetu, w wyniku czego miały miejsce fakty przekroczenia wydatków wyasygnowanych na cele administracyjne - gospodarcze, a sumy wyasygnowane na szkolenie i kadry, propagandę i agitację nie zawsze były w całości wykorzystywane.

Komitet Centralny poświęca wiele uwagi zagadnieniu regulowania etatów aparatu partyjnego. W okresie sprawozdawczym dokonywano niejednokrotnie redukcji etatów aparatu partyjnego.

Uwaga jaką Komitet Centralny stale poświęca zagadnieniu regulowania etatów organów partyjnych umożliwiła nie tylko

utrzymanie etatów aparatu partyjnego na poziomie 1939 roku, lecz nawet pewne ich zmniejszenie, mimo znacznego liczebnego wzrostu partii w tym okresie.

W celu dalszego usprawnienia działalności finansowo-gospodarczej organów partyjnych należy ewidentnie kontynuować pracę nad umocnieniem budżetu, zdecydowanie redukować wydatki nieprodukcyjne i oszczędnie wykorzystywać fundusze. Terenowe komisje rewizyjne powinny w porę przeprowadzać rewizję działalności finansowo - gospodarczej organów partyjnych, zwracając szczególną uwagę na jakość rewizji w sprawach objętych kregiem ich działalności i kontrolować systematycznie, czy w terminie wykonywane są ich wnioski pokontrolne. Obowiązkiem naszym jest przestrzegać nadal zasady oszczędnego rozchodowania funduszy, najściślej dyscypliny finansowej i prowadzić wzorowo gospodarkę finansową partii, kierując się nieustannie wskazaniami Komitetu Centralnego, towarzysza Stalina, (Oklaski).

III
Sprawdzając pracę aparatu partyjnego w dziedzinie szybkości i prawidłowości biegu spraw, Centralna Komisja Rewizyjna stwierdziła, że w okresie sprawozdawczym nastąpiło dalsze wzmocnienie aparatu partyjnego, podniósł się poziom polityczny i kulturalny kadr partyjnych i że wzrosło poczucie odpowiedzialności za wykonanie powierzonych spraw.

Ważną funkcją organów partyjnych jest ewidencja stanu liczebnego partii, postawienie na należytym poziomie i prowadzenie gospodarki partyjnej. Po XVIII Zjeździe Komitet Centralny naszej partii w dalszym ciągu usprawniał i ulepszał pracę w tej dziedzinie. Opracowano nowe instrukcje „W sprawie ewidencji członków i kandydatów WKP(b)” i „O trybie prowadzenia ewidencji i wydawania legitymacji partyjnych i legitymacji kandydatów wzoru 1938 r.”. Instrukcje te przewidują osobistą odpowiedzialność pierwszych sekretarzy rejonowych i miejskich komitetów partii za prawidłowe prowadzenie ewidencji i wydawanie legitymacji członkom i kandydatom partii.

Komitet Centralny systematycznie kontrolował terenowe organizacje partyjne w dziedzinie usprawnienia gospodarki partyjnej, ewidencji członków i kandydatów partii, ewidencji partyjnych dokumentów i ich wydawania, a także okazywał im pomoc w tych sprawach. Komitet Centralny sprawdził w tej dziedzinie działalność 63 komitetów obwodowych i krajowych w terenie oraz Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych.

Centralna Komisja Rewizyjna może na podstawie analizy sprawozdań finansowych terenowych organów partyjnych, dokumentów przedstawianych przez obwodowe, krajowe i republikańskie komisje rewizyjne oraz na podstawie wyników inspekcji komunikatywnej XIX Zjazdu partii, że większość kierowniczych organów partii prowadzi prawidłową gospodarkę finansową i ściśle przestrzega dyscypliny budżetowej. Jednocześnie zdarzają się fakty, kiedy poszczególne terenowe organizacje partyjne dopuszczają do przekroczenia zatwierdzonych na wydatki sum, przetrzucają samowolnie fundusze z jednego paragrafu budżetu do innego, nie zapewniają należytego prowadzenia księgowości i sprawozdawczości finansowej. Niektóre komisje rewizyjne nie spełniają należytych swych obowiązków, rzadko sprawdzają działalność finansową organów partyjnych, nie kontrolują należyście wydatków według poszczególnych paragrafów budżetu, w wyniku czego miały miejsce fakty przekroczenia wydatków wyasygnowanych na cele administracyjne - gospodarcze, a sumy wyasygnowane na szkolenie i kadry, propagandę i agitację nie zawsze były w całości wykorzystywane.

Komitet Centralny poświęca wiele uwagi zagadnieniu regulowania etatów aparatu partyjnego. W okresie sprawozdawczym dokonywano niejednokrotnie redukcji etatów aparatu partyjnego.

Uwaga jaką Komitet Centralny stale poświęca zagadnieniu regulowania etatów organów partyjnych umożliwiła nie tylko

utrzymanie etatów aparatu partyjnego na poziomie 1939 roku, lecz nawet pewne ich zmniejszenie, mimo znacznego liczebnego wzrostu partii w tym okresie.

W celu dalszego usprawnienia działalności finansowo-gospodarczej organów partyjnych należy ewidentnie kontynuować pracę nad umocnieniem budżetu, zdecydowanie redukować wydatki nieprodukcyjne i oszczędnie wykorzystywać fundusze. Terenowe komisje rewizyjne powinny w porę przeprowadzać rewizję działalności finansowo - gospodarczej organów partyjnych, zwracając szczególną uwagę na jakość rewizji w sprawach objętych kregiem ich działalności i kontrolować systematycznie, czy w terminie wykonywane są ich wnioski pokontrolne. Obowiązkiem naszym jest przestrzegać nadal zasady oszczędnego rozchodowania funduszy, najściślej dyscypliny finansowej i prowadzić wzorowo gospodarkę finansową partii, kierując się nieustannie wskazaniami Komitetu Centralnego, towarzysza Stalina, (Oklaski).

III
Sprawdzając pracę aparatu partyjnego w dziedzinie szybkości i prawidłowości biegu spraw, Centralna Komisja Rewizyjna stwierdziła, że w okresie sprawozdawczym nastąpiło dalsze wzmocnienie aparatu partyjnego, podniósł się poziom polityczny i kulturalny kadr partyjnych i że wzrosło poczucie odpowiedzialności za wykonanie powierzonych spraw.

Ważną funkcją organów partyjnych jest ewidencja stanu liczebnego partii, postawienie na należytym poziomie i prowadzenie gospodarki partyjnej. Po XVIII Zjeździe Komitet Centralny naszej partii w dalszym ciągu usprawniał i ulepszał pracę w tej dziedzinie. Opracowano nowe instrukcje „W sprawie ewidencji członków i kandydatów WKP(b)” i „O trybie prowadzenia ewidencji i wydawania legitymacji partyjnych i legitymacji kandydatów wzoru 1938 r.”. Instrukcje te przewidują osobistą odpowiedzialność pierwszych sekretarzy rejonowych i miejskich komitetów partii za prawidłowe prowadzenie ewidencji i wydawanie legitymacji członkom i kandydatom partii.

Komitet Centralny systematycznie kontrolował terenowe organizacje partyjne w dziedzinie usprawnienia gospodarki partyjnej, ewidencji członków i kandydatów partii, ewidencji partyjnych dokumentów i ich wydawania, a także okazywał im pomoc w tych sprawach. Komitet Centralny sprawdził w tej dziedzinie działalność 63 komitetów obwodowych i krajowych w terenie oraz Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych.

Centralna Komisja Rewizyjna może na podstawie analizy sprawozdań finansowych terenowych organów partyjnych, dokumentów przedstawianych przez obwodowe, krajowe i republikańskie komisje rewizyjne oraz na podstawie wyników inspekcji komunikatywnej XIX Zjazdu partii, że większość kierowniczych organów partii prowadzi prawidłową gospodarkę finansową i ściśle przestrzega dyscypliny budżetowej. Jednocześnie zdarzają się fakty, kiedy poszczególne terenowe organizacje partyjne dopuszczają do przekroczenia zatwierdzonych na wydatki sum, przetrzucają samowolnie fundusze z jednego paragrafu budżetu do innego, nie zapewniają należytego prowadzenia księgowości i sprawozdawczości finansowej. Niektóre komisje rewizyjne nie spełniają należytych swych obowiązków, rzadko sprawdzają działalność finansową organów partyjnych, nie kontrolują należyście wydatków według poszczególnych paragrafów budżetu, w wyniku czego miały miejsce fakty przekroczenia wydatków wyasygnowanych na cele administracyjne - gospodarcze, a sumy wyasygnowane na szkolenie i kadry, propagandę i agitację nie zawsze były w całości wykorzystywane.

Komitet Centralny poświęca wiele uwagi zagadnieniu regulowania etatów aparatu partyjnego. W okresie sprawozdawczym dokonywano niejednokrotnie redukcji etatów aparatu partyjnego.

Uwaga jaką Komitet Centralny stale poświęca zagadnieniu regulowania etatów organów partyjnych umożliwiła nie tylko

utrzymanie etatów aparatu partyjnego na poziomie 1939 roku, lecz nawet pewne ich zmniejszenie, mimo znacznego liczebnego wzrostu partii w tym okresie.

W celu dalszego usprawnienia działalności finansowo-gospodarczej organów partyjnych należy ewidentnie kontynuować pracę nad umocnieniem budżetu, zdecydowanie redukować wydatki nieprodukcyjne i oszczędnie wykorzystywać fundusze. Terenowe komisje rewizyjne powinny w porę przeprowadzać rewizję działalności finansowo - gospodarczej organów partyjnych, zwracając szczególną uwagę na jakość rewizji w sprawach objętych kregiem ich działalności i kontrolować systematycznie, czy w terminie wykonywane są ich wnioski pokontrolne. Obowiązkiem naszym jest przestrzegać nadal zasady oszczędnego rozchodowania funduszy, najściślej dyscypliny finansowej i prowadzić wzorowo gospodarkę finansową partii, kierując się nieustannie wskazaniami Komitetu Centralnego, towarzysza Stalina, (Oklaski).

III
Sprawdzając pracę aparatu partyjnego w dziedzinie szybkości i prawidłowości biegu spraw, Centralna Komisja Rewizyjna stwierdziła, że w okresie sprawozdawczym nastąpiło dalsze wzmocnienie aparatu partyjnego, podniósł się poziom polityczny i kulturalny kadr partyjnych i że wzrosło poczucie odpowiedzialności za wykonanie powierzonych spraw.

Ważną funkcją organów partyjnych jest ewidencja stanu liczebnego partii, postawienie na należytym poziomie i prowadzenie gospodarki partyjnej. Po XVIII Zjeździe Komitet Centralny naszej partii w dalszym ciągu usprawniał i ulepszał pracę w tej dziedzinie. Opracowano nowe instrukcje „W sprawie ewidencji członków i kandydatów WKP(b)” i „O trybie prowadzenia ewidencji i wydawania legitymacji partyjnych i legitymacji kandydatów wzoru 1938 r.”. Instrukcje te przewidują osobistą odpowiedzialność pierwszych sekretarzy rejonowych i miejskich komitetów partii za prawidłowe prowadzenie ewidencji i wydawanie legitymacji członkom i kandydatom partii.

Komitet Centralny systematycznie kontrolował terenowe organizacje partyjne w dziedzinie usprawnienia gospodarki partyjnej, ewidencji członków i kandydatów partii, ewidencji partyjnych dokumentów i ich wydawania, a także okazywał im pomoc w tych sprawach. Komitet Centralny sprawdził w tej dziedzinie działalność 63 komitetów obwodowych i krajowych w terenie oraz Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych.

Centralna Komisja Rewizyjna może na podstawie analizy sprawozdań finansowych terenowych organów partyjnych, dokumentów przedstawianych przez obwodowe, krajowe i republikańskie komisje rewizyjne oraz na podstawie wyników inspekcji komunikatywnej XIX Zjazdu partii, że większość kierowniczych organów partii prowadzi prawidłową gospodarkę finansową i ściśle przestrzega dyscypliny budżetowej. Jednocześnie zdarzają się fakty, kiedy poszczególne terenowe organizacje partyjne dopuszczają do przekroczenia zatwierdzonych na wydatki sum, przetrzucają samowolnie fundusze z jednego paragrafu budżetu do innego, nie zapewniają należytego prowadzenia księgowości i sprawozdawczości finansowej. Niektóre komisje rewizyjne nie spełniają należytych swych obowiązków, rzadko sprawdzają działalność finansową organów partyjnych, nie kontrolują należyście wydatków według poszczególnych paragrafów budżetu, w wyniku czego miały miejsce fakty przekroczenia wydatków wyasygnowanych na cele administracyjne - gospodarcze, a sumy wyasygnowane na szkolenie i kadry, propagandę i agitację nie zawsze były w całości wykorzystywane.

Komitet Centralny poświęca wiele uwagi zagadnieniu regulowania etatów aparatu partyjnego. W okresie sprawozdawczym dokonywano niejednokrotnie redukcji etatów aparatu partyjnego.

Uwaga jaką Komitet Centralny stale poświęca zagadnieniu regulowania etatów organów partyjnych umożliwiła nie tylko

utrzymanie etatów aparatu partyjnego na poziomie 1939 roku, lecz nawet pewne ich zmniejszenie, mimo znacznego liczebnego wzrostu partii w tym okresie.

W celu dalszego usprawnienia działalności finansowo-gospodarczej organów partyjnych należy ewidentnie kontynuować pracę nad umocnieniem budżetu, zdecydowanie redukować wydatki nieprodukcyjne i oszczędnie wykorzystywać fundusze. Terenowe komisje rewizyjne powinny w porę przeprowadzać rewizję działalności finansowo - gospodarczej organów partyjnych, zwracając szczególną uwagę na jakość rewizji w sprawach objętych kregiem ich działalności i kontrolować systematycznie, czy w terminie wykonywane są ich wnioski pokontrolne. Obowiązkiem naszym jest przestrzegać nadal zasady oszczędnego rozchodowania funduszy, najściślej dyscypliny finansowej i prowadzić wzorowo gospodarkę finansową partii, kierując się nieustannie wskazaniami Komitetu Centralnego, towarzysza Stalina, (Oklaski).

III
Sprawdzając pracę aparatu partyjnego w dziedzinie szybkości i prawidłowości biegu spraw, Centralna Komisja Rewizyjna stwierdziła, że w okresie sprawozdawczym nastąpiło dalsze wzmocnienie aparatu partyjnego, podniósł się poziom polityczny i kulturalny kadr partyjnych i że wzrosło poczucie odpowiedzialności za wykonanie powierzonych spraw.

Ważną funkcją organów partyjnych jest ewidencja stanu liczebnego partii, postawienie na należytym poziomie i prowadzenie gospodarki partyjnej. Po XVIII Zjeździe Komitet Centralny naszej partii w dalszym ciągu usprawniał i ulepszał pracę w tej dziedzinie. Opracowano nowe instrukcje „W sprawie ewidencji członków i kandydatów WKP(b)” i „O trybie prowadzenia ewidencji i wydawania legitymacji partyjnych i legitymacji kandydatów wzoru 1938 r.”. Instrukcje te przewidują osobistą odpowiedzialność pierwszych sekretarzy rejonowych i miejskich komitetów partii za prawidłowe prowadzenie ewidencji i wydawanie legitymacji członkom i kandydatom partii.

Komitet Centralny systematycznie kontrolował terenowe organizacje partyjne w dziedzinie usprawnienia gospodarki partyjnej, ewidencji członków i kandydatów partii, ewidencji partyjnych dokumentów i ich wydawania, a także okazywał im pomoc w tych sprawach. Komitet Centralny sprawdził w tej dziedzinie działalność 63 komitetów obwodowych i krajowych w terenie oraz Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych.

Centralna Komisja Rewizyjna może na podstawie analizy sprawozdań finansowych terenowych organów partyjnych, dokumentów przedstawianych przez obwodowe, krajowe i republikańskie komisje rewizyjne oraz na podstawie wyników inspekcji komunikatywnej XIX Zjazdu partii, że większość kierowniczych organów partii prowadzi prawidłową gospodarkę finansową i ściśle przestrzega dyscypliny budżetowej. Jednocześnie zdarzają się fakty, kiedy poszczególne terenowe organizacje partyjne dopuszczają do przekroczenia zatwierdzonych na wydatki sum, przetrzucają samowolnie fundusze z jednego paragrafu budżetu do innego, nie zapewniają należytego prowadzenia księgowości i sprawozdawczości finansowej. Niektóre komisje rewizyjne nie spełniają należytych swych obowiązków, rzadko sprawdzają działalność finansową organów partyjnych, nie kontrolują należyście wydatków według poszczególnych paragrafów budżetu, w wyniku czego miały miejsce fakty przekroczenia wydatków wyasygnowanych na cele administracyjne - gospodarcze, a sumy wyasygnowane na szkolenie i kadry, propagandę i agitację nie zawsze były w całości wykorzystywane.

Komitet Centralny poświęca wiele uwagi zagadnieniu regulowania etatów aparatu partyjnego. W okresie sprawozdawczym dokonywano niejednokrotnie redukcji etatów aparatu partyjnego.

Uwaga jaką Komitet Centralny stale poświęca zagadnieniu regulowania etatów organów partyjnych umożliwiła nie tylko

utrzymanie etatów aparatu partyjnego na poziomie 1939 roku, lecz nawet pewne ich zmniejszenie, mimo znacznego liczebnego wzrostu partii w tym okresie.

W celu dalszego usprawnienia działalności finansowo-gospodarczej organów partyjnych należy ewidentnie kontynuować pracę nad umocnieniem budżetu, zdecydowanie redukować wydatki nieprodukcyjne i oszczędnie wykorzystywać fundusze. Terenowe komisje rewizyjne powinny w porę przeprowadzać rewizję działalności finansowo - gospodarczej organów partyjnych, zwracając szczególną uwagę na jakość rewizji w sprawach objętych kregiem ich działalności i kontrolować systematycznie, czy w terminie wykonywane są ich wnioski pokontrolne. Obowiązkiem naszym jest przestrzegać nadal zasady oszczędnego rozchodowania funduszy, najściślej dyscypliny finansowej i prowadzić wzorowo gospodarkę finansową partii, kierując się nieustannie wskazaniami Komitetu Centralnego, towarzysza Stalina, (Oklaski).

III
Sprawdzając pracę aparatu partyjnego w dziedzinie szybkości i prawidłowości biegu spraw, Centralna Komisja Rewizyjna stwierdziła, że w okresie sprawozdawczym nastąpiło dalsze wzmocnienie aparatu partyjnego, podniósł się poziom polityczny i kulturalny kadr partyjnych i że wzrosło poczucie odpowiedzialności za wykonanie powierzonych spraw.

Ważną funkcją organów partyjnych jest ewidencja stanu liczebnego partii, postawienie na należytym poziomie i prowadzenie gospodarki partyjnej. Po XVIII Zjeździe Komitet Centralny naszej partii w dalszym ciągu usprawniał i ulepszał pracę w tej dziedzinie. Opracowano nowe instrukcje „W sprawie ewidencji członków i kandydatów WKP(b)” i „O trybie prowadzenia ewidencji i wydawania legitymacji partyjnych i legitymacji kandydatów wzoru 1938 r.”. Instrukcje te przewidują osobistą odpowiedzialność pierwszych sekretarzy rejonowych i miejskich komitetów partii za prawidłowe prowadzenie ewidencji i wydawanie legitymacji członkom i kandydatom partii.

Komitet Centralny systematycznie kontrolował terenowe organizacje partyjne w dziedzinie usprawnienia gospodarki partyjnej, ewidencji członków i kandydatów partii, ewidencji partyjnych dokumentów i ich wydawania, a także okazywał im pomoc w tych sprawach. Komitet Centralny sprawdził w tej dziedzinie działalność 63 komitetów obwodowych i krajowych w terenie oraz Komitetów Centralnych komunistycznych partii republik związkowych.

Centralna Komisja Rewizyjna może na podstawie analizy sprawozdań finansowych terenowych organów partyjnych, dokumentów przedstawianych przez obwodowe, krajowe i republikańskie komisje rewizyjne oraz na podstawie wyników inspekcji komunikatywnej XIX Zjazdu partii, że większość kierowniczych organów partii prowadzi prawidłową gospodarkę finansową i ściśle przestrzega dyscypliny budżetowej. Jednocześnie zdarzają się fakty, kiedy poszczególne terenowe organizacje partyjne dopuszczają do przekroczenia zatwierdzonych na wydatki sum, przetrzucają samowolnie fundusze z jednego paragrafu budżetu do innego, nie zapewniają należytego prowadzenia księgowości i sprawozdawczości finansowej. Niektóre komisje rewizyjne nie spełniają należytych swych obowiązków, rzadko sprawdzają działalność finansową organów partyjnych, nie kontrolują należyście wydatków według poszczególnych paragrafów budżetu, w wyniku czego miały miejsce fakty przekroczenia wydatków wyasygnowanych na cele administracyjne - gospodarcze, a sumy wyasygnowane na szkolenie i kadry, propagandę i agitację nie zawsze były w całości wykorzystywane.

Komitet Centralny poświęca wiele uwagi zagadnieniu regulowania etatów aparatu partyjnego. W okresie sprawozdawczym dokonywano niejednokrotnie redukcji etatów apar

XIX ZJAZD WSZECHZWIAZKOWEJ KOMUNISTYCZNEJ PARTII (bolszewików)

Dyskusja nad referatami sprawozdawczymi: KC WKP(b)—tow. G. M. Malenkowa i Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b) — tow. P. G. Moskatowa

(Dokończenie ze str. 3)

Po raz pierwszy reprezentowane są na naszym Zjeździe — mówi Plegow — organizacje partyczne czterech nowych republik...

Wśród delegatów znajdują się przedstawiciele 37 narodowości, pracownicy partyjni i państwowi, pracownicy socjalistycznej gospodarki i kultury...

Na posiedzeniu wieczornym 7 października kontynuowana była dyskusja nad referatami sprawozdawczymi KC WKP(b) i Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b).

Tow. Bielajew (Barnaul)

Przewodniczący L. M. Kaganowicz udziela głosu Bielajewowi (Barnaul). Bielajew opowiada o niezwykłym aktywnym udziale ludzi pracy Kraju Altajskiego w budownictwie komunistycznym...

Tow. Prass (m. Molotow)

O ścisłej pracy partii z ludem mówi Prass (miasto Molotow). Partia komunistyczna Związku Radzieckiego — oświadcza on — przysłała na swój XIX Zjazd otoczoną powściązłą miłością...

Tow. Jegorow (Karelo-Fińska SRR)

Jegorow (Karelo-Fińska SRR) podkreślił że naród radziecki w latach po XVIII Zjeździe zacieśnił jeszcze bardziej swą więź z partią bolszewicką. Podniósł się wydatnie świadomość socjalistyczna wielomilionowej rzeszy ludzi pracy...

„Niech żyje towarzysze Stalin!...”

Tow. Razzakow (Kirgiska SRR)

Przewodniczący L. M. Kaganowicz udziela głosu Razzakowowi (Kirgiska SRR). Razzakow mówi o ogromnych sukcesach osiągniętych przez wszystkie republiki narodowe...

Tow. Ignatow (Krasnodar)

Ignatow (Krasnodar) ilustruje przykładami z życia Kubana przykładowe wielkie zwycięstwa odniesione przez partię w budowie komunizmu. Zaznacza on, że dzisiaj Kuba jest nie tylko jednym z wielkich spichrzów kraju...

Tow. Korniejczuk (Ukraińska SRR)

Korniejczuk (Ukraińska SRR) poświęca pierwsze słowa swego przemówienia bohaterom czynnym wielkiego narodu radzieckiego, kierowanego przez leninowsko-stalinowski Komitet Centralny...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Obchody Tygodnia LPZ

(f) W związku z trwającym obecnie Tygodniem Ligi Przejawiającej Zolnierz w całym kraju odbywają się liczne uroczystości...

W Gdańsku, na Cmentarzu Garnizonowym...

W Gdańsku, na Cmentarzu Garnizonowym u stóp pomnika Zolnierzy Armii Radzieckiej odbyła się podniosła uroczystość złozenia hołdu pamięci bohaterów...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Obchody Tygodnia LPZ

(f) W związku z trwającym obecnie Tygodniem Ligi Przejawiającej Zolnierz w całym kraju odbywają się liczne uroczystości...

W Gdańsku, na Cmentarzu Garnizonowym...

W Gdańsku, na Cmentarzu Garnizonowym u stóp pomnika Zolnierzy Armii Radzieckiej odbyła się podniosła uroczystość złozenia hołdu pamięci bohaterów...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Obchody Tygodnia LPZ

(f) W związku z trwającym obecnie Tygodniem Ligi Przejawiającej Zolnierz w całym kraju odbywają się liczne uroczystości...

W Gdańsku, na Cmentarzu Garnizonowym...

W Gdańsku, na Cmentarzu Garnizonowym u stóp pomnika Zolnierzy Armii Radzieckiej odbyła się podniosła uroczystość złozenia hołdu pamięci bohaterów...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Kandydaci Ludu Maria Domagalska

Staneła obok takich doświadczonych towarzyszy z KPP, jak Krauze, Szewczyk, Skwarczyński, Sobiechart i inni.

Proponując Domagalską...

Proponując Domagalską. Nie wszyscy ją znali, ale wiedzieli, że Domagalska jest robotniczą godną zaufania, że w swym życiu przeszła niejedno. Niektórzy pamiętali, jak jeszcze w 1919 roku przybyła po raz pierwszy do Piotrkowa i zaczęła pracować w hucie. Co bliżej znali jej lata poniewierki, gdy stary Domagalski był bez pracy, a Maria nie mogła wyjechać z domu, nie mając ani sukienki, ani butów...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Kandydaci Ludu Maria Domagalska

Staneła obok takich doświadczonych towarzyszy z KPP, jak Krauze, Szewczyk, Skwarczyński, Sobiechart i inni.

Proponując Domagalską...

Proponując Domagalską. Nie wszyscy ją znali, ale wiedzieli, że Domagalska jest robotniczą godną zaufania, że w swym życiu przeszła niejedno. Niektórzy pamiętali, jak jeszcze w 1919 roku przybyła po raz pierwszy do Piotrkowa i zaczęła pracować w hucie. Co bliżej znali jej lata poniewierki, gdy stary Domagalski był bez pracy, a Maria nie mogła wyjechać z domu, nie mając ani sukienki, ani butów...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Kandydaci Ludu Maria Domagalska

Staneła obok takich doświadczonych towarzyszy z KPP, jak Krauze, Szewczyk, Skwarczyński, Sobiechart i inni.

Proponując Domagalską...

Proponując Domagalską. Nie wszyscy ją znali, ale wiedzieli, że Domagalska jest robotniczą godną zaufania, że w swym życiu przeszła niejedno. Niektórzy pamiętali, jak jeszcze w 1919 roku przybyła po raz pierwszy do Piotrkowa i zaczęła pracować w hucie. Co bliżej znali jej lata poniewierki, gdy stary Domagalski był bez pracy, a Maria nie mogła wyjechać z domu, nie mając ani sukienki, ani butów...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Tow. Wasilewski (Moskwa)

Głos otrzymuje delegat na Zjazd Marszałek Związku Radzieckiego, minister spraw wojskowych ZSRR Wasilewski. Serdecznie witany przez zebranych. Wasilewski oświadcza, że żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej...

Stary Gdańsk w odbudowie. Na pierwszym planie zrekonstruowana wieża Ratusza Głównego. Miasto ze statką Zygmunta Augusta na szczycie.

Jedno zdanie naszego Programu...

Gdańsk dziś — i za lat osiem

Karol Malcużyński

Różne są metryki pochodzenia miast, ziem i krain. O przeszłości miasta mogą mówić ludzie i mury, może mówić pożytki pergamin i ziemia.

O polskim Gdańsku, o jego pochodzeniu i nierozdzielnych więzach z Polską mówią i ludzie i mury i pergamin. Zaczyna mówić gdańska ziemia, ustępując przed upartym trudem archeologów i historyków.

O związkach Gdańska z Polską mówią stare księgi, akta i przywileje królewskie miasta i dlatego pruscy urzędnicy nie raz w latach rozbiorowych i międzywojennych odmawiali polskiemu uczonemu dostępu do gdańskich archiwów.

O polskim Gdańsku mówili kamienie i mury. I dlatego gdy nadeszły lata hitlerowskiej dżicy, rozbudowane bojówki SS i Hitlerjugend rozbijały kamienne portale gdańskich pałaców, a ze słynnej studni Neptuna wyłamały piękne, kute żagielnicze orły.

O polskości Gdańska świadczył lud kaszubski, który oparł się furii germanizacji i zachował przez wieki swą mowę i obyczaj. Ten lud, którego praca i żniź bogactwa krzyżackie gniazda, a potem rosły w potęgę patrycjat gdański. Do ostatnich lat dzielnic robotników portowych, jedna z najbardziej zaniedbanych dzielnic Gdańska, Orunia, zwana za zgrozą przez mieszczan „tote Ora” była w przeważającej większości zamieszkała przez Kaszubów.

O starym, słowiańskim Gdańsku zaczęła mówić ziemia — ta mowa, której nie sfałszowała nie zdoła, która znalazł się i wykopaliska, które przetrwały wieki i tysiąclecia. Gdańskie prace archeologiczne, prowadzone przez Uniwersytet Łódzki pod kierunkiem prof. Jazdzewskiego, są niezmiernie wagi. Ściągają w głąb ziemi, w kolejnych warstwach wykopalisk, sięgano w głąb historii. Odkrywały się ślady budownictwa i życia Gdańska z wieku XII, XI i X. Ślady pierwotnego, a także już budownictwa i życia słowiańskiego, grody portowe, o wysoko rozciągniętych, ziemiośc, dużej kulturze rolnej i wymianie handlowej.

Wśród tychże wykopalisk naturalnie przez pierwszy raz wykazano fundamenty zamku krzyżackiego, wzniesionego tu pod koniec 150-letniego zaburzenia Gdańska przez Zakon Krzyżacki, a zniszczonego w porwaniu pomsty przez lud gdański tak doszczętnie, że użeni nie byli w stanie ustalić, gdzie ów zamek najęźdźdź stał.

Mieli Gdańszczanie powody do słusznej i krwawej zemsty. Przez półtora wieku nie zapomnieli straszliwej nocy z 13 na 14 listopada 1308 roku, kiedy to Krzyżacy wycieli w pień ludność Gdańska, a miasto puścili z dymem.

W 1303 roku krzyżacy rabuście z ogniem i z mieczem przyszli do słowiańskiego Gdańska. W roku 1945 hitlerowcy, oblegani przez wojska radzieckie, postanowili pozostawić za sobą samo, czym rozpoczęli swe panowanie ich krzyżacy poprzednicy — popiół, zgłiszca i ludzkie łzy.

30 marca 1945 lejtnant Kuźnieców zatknął na Sławomierskim Ratuszu biało-czerwona flagę — spełnił mickiewiczowski procekt: miasto Gdańsk znów było nasze.

zaniem zapomnianym o wielok, wyczerpanym wprost z tradycji średniowiecznych mistrzów, odbudowali wspaniałe „sklepienia kryształowe” gdańskich świątyni i gmachów. Sa wśród nich stożniowcy, budowniczo pierwsze polskie okrętki pełnomorskich. Sa tu architekci i urbanisci, którzy przyszli z wielu stron Polski, a dzisiaj znają na pamięć każdy kamień i każdy zakątek miasta, znają jego dzieje przez wieki. Sa tu tacy gdańszczanie jak dyrektor Biblioteki Miejskiej, który spędził w Gdańsku całe życie i za najgorszych lat nauczał wylętego polskiego języka w polskim gimnazjum, są i tacy jak ten warszawski zecer, który po raz pierwszy przybył do Gdańska w transporcie więziennym do Stutthofu. Po wyzwoleniu partia powierzyła mu ważne, barwne zadanie organizowania nowego władcy i nowego życia na Wybrzeżu. „Zostaniec kilka tygodni, no, kilka miesięcy...”, mówiono mu, gdy prosił o Warszwę. Został — był tu i prezydentem Gdyni i sekretarzem Komitetu Miejskiego, i przewodniczącym gdańskiej MRN. Dziś jest vice-przewodniczącym Wojewódzkiej Rady Narodowej i gdziekolwiek był rozmawiał o gdańskich sprawach, w jakimkolwiek urzędzie i na jakikolwiek temat — wszędzie się zapytają: „A z towarzyszem Stolarnikiem jest widać, że nie? Nie? no to nie znacie jeszcze Gdańska?”

Odbudowa portu i stoczni, komunikacji, dramatyczna walka o osuszenie zalanych przez hitlerowców Żuław, pełna bezgranicznej ofiarności i poświęcenia praca historyków, naukowców i konserwatorów nad zabezpieczeniem, a następnie odbudową bezcennych zabytków gdańskiej architektury — oto tylko fragmenty polskiej pracy w polskim, zdruzgotanym Gdańsku. Dziś w Gdańsku żyje i pracuje ponad 200 000 ludzi, dziś jest Gdańsk stolicą Wybrzeża i portu Gdyni i Gdańska przekraczającą przedwojenną o broty. A w śródmieściu Gdańska, gdzie jeszcze niedawno rozciągało się martwe pole ruin starych żniw w całej krasie, odbudowane przez najlepsze zespoły budowlane, przepiękne kamieniczki ulicy Długiej, Piwniej i Ogarniej, Długiego Targu i Pocztowej, Uratowano od ostatniej zagłady, zabezpieczono i rozpoczęto odbudowę Katedry Morskiej. Odbudowana została 80-metrowa wieża Ratusza Głównego Miasta, której hełm był jednym z największych arcydzieł sztuki budowlanej i zdobniczej XVI wieku, a która zniszczona została wraz z całą ulicą Dłuzą przez cofające się oddziały hitlerowskie.

Na jej szczycie znów stanęła statua Zygmunta Augusta, odtworzona przez gdańskich artystów i pokryta w 1950 roku szczyrem złotem przez warszawskich mistrzów złotniczych. Ustawiono ją na wieży, gdzie stała przez czterysta lat, w 33 rocznicę Rewolucji Październikowej, 7 listopada 1950 roku.

Jest w tym fakcie i w tej pozycji wznieszącej, głęboki symbol naszego stosunku do zabytków narodowej kultury, jest doprawdy królewski gest robotniczej i chłopskiej władzy.

zatem w historii pierwszy wspólny rozdział życia dwóch polskich portów i miast, z których pierwsze liczyło lat tysiąc a drugie dwadzieścia.

Gdynia, w której budowę naród polski włożył niemal siłą zapanu i środków materialnych, była dotknięta szczególnym kalem, w którym w chwili swych narodzin — już samo jej powstanie było anomalia. Istniał przecież doskonale nożony, rozparty u ujścia Wisły, dobrze zagospodarowany port Gdański, który doskonale mógł obsłużyć ówczesne potrzeby gospodarki polskiej — mało tego: dla Gdańska obsługiwane polskiej gospodarki było jedyną racją bytu — od pierwszej chwili jego istnienia.

W stworzeniu Wolnego Miasta Gdańska przez szachierki Traktatu Wersalskiego, a później w całej historii stosunków polsko-gdańskich było coś przeciwko czemu buntował się najwykleszy zdrowy rozsądek. Ale próżno by szukać zdrowego rozsądku w stosunkach świata kapitalistycznego.

Gdynia od samego początku, jako port, którego zadaniem było zdułbować Gdańsk, konkurować z Gdańskiem, utracić Gdańsk, Gdańsk i Gdynia nie tylko nie uzupełniały się wzajemnie, ale były organizacjami wrogimi, antagonistycznymi.

Obok portu gdańskiego rosła w szybkim tempie Gdynia — miasto, Rosia, nby żywy przykład miasta kapitalistycznego, nby żywy zaprzeczenie tym teoryjom, które straszyły zaofiarowanie i upodlenie dzielnic i miast robotniczych tłumaczyli... rozbiornami Polski i rządami zaborców. I cóż tu począć z taką teorią, gdy oto od fundamentów rośnie nowe miasto, gdy już Polska rządzi nie carscy ale „rodzimi” pułkownicy, gdy sanacyjna propaganda grzmi o mocarstwowej Polsce, a w rozwoju Gdyni z żelazną konsekwencją powtarzają się prawa rozwoju miasta kapitalistycznego. Obok „nowoczesnego” (a w istocie szpetnego, kosmopolitycznego, bezplanowego) śródmieścia powstają „Pekiny i „Budapeszty”, gdzie dziesiątki tysięcy robotników mieszka w drewnianych barakach, blaszanych budach lub wręcz w norach — ziemiankach. Czyż nie jest wymowny fakt, że Gdynia stała na jednym z ostatnich miejsc, jeśli chodzi o ilość mieszkań zaopatrzonych w wodociąg i kanalizację i na jednym z pierwszych miejsc w „statystyce zagęszczenia mieszkanca najniższych”.

W wyzwoleniu sytuacji Gdyni i Gdańska zmieniła się radykalnie. Dwa wielkie porty, położone tuż obok siebie, z tym samym zapleczem gospodarczym powinny stać się organizmem wspólnym, sprężyną, która w sobie wzajemnie uzupełniać. Po tej linii poszła też odbudowa i przebudowa obu portów.

Równocześnie zarysowało się już wtedy zadanie dla urbanistyki niebanalne i dosyć niezwykłe — zespolenia dwóch obcych miast w jeden zespół miejski.

Nie wszystko było od razu jasne i nie od razu powstały plany zespołu portowo-miejskiego Gdańsk — Sopot — Gdynia. Byli tacy, którzy wobec zniszczenia Gdańska, chcieli ośrodków władzy, administracji i gospodarki ulokować w Gdyni. Odzywali się głosy: „żeby zostawić bernadziecnie ruiny gdańskie i obok budować nowoczesne miasto.”

Trwały spory lokalnych patriotów, kto będzie ważniejszy: Gdańsk czy Gdynia. Bażniet Sopot, który nigdy nie marzył o tak zawrotną karierze. Czym Sopot gorszy od Gdańska?

Wśród dyskusji, które działy z usmiechem notujemy, Partia i Rząd Umiały dobrać ludzi, którzy to przyszłość widzieli, nawet poprzez dymiące jeszcze ruiny Gdańska. Rodziły się pierwsze plany zespołu Gdynia — Sopot — Gdańsk, w którym ośrodkiem władzy, dyspozycji przemysłu i centrum kulturalnym będzie — nie ujmując po-

trzebom Gdyni — Gdańsk. Za tym przemawiały względy gospodarcze, geograficzne i historyczne.

10 WIEKÓW HISTORII I 10 LAT ODBUDOWY

Sprawa odbudowy Gdańska domagała się rozstrzygnięcia, konieczny był plan, który by zdecydował o kierunku i zasadach tej odbudowy. I tutaj, podobnie jak w zwolnych momentach odbudowy Warszawy, pomogła naszym urbanistom Partia, pomogła rada i wskazówka towarzysza Bieruta. W roku 1948 architekci i urbanisci Gdańska zostali wezwani do Warszawy, by przed Biurem Politycznym i Prezydium Rządu zreferować swoje projekty.

Jak urzeczeni słuchaliśmy słów Prezydenta — wspominał po tym jeden z współautorów projektu odbudowy Starego Gdańska, prof. Żuławski — gdy mówił o tym, jaki powinien być Gdańsk, w jakim kierunku powinna iść jego odbudowa. Nigdy nie wyobrazałem sobie, że Prezydent zna tak dokładnie Gdańsk i Wybrzeże, że zna poszczególne obiekty i trudności w ich budowie. Wskazał na przykładzie Dworu Artusa, jak to dawni budowniczo użyli szukać nowych form w budownictwie, jak umieli obok klasycznych kamieniczek stawiać obiekty o nowej skali. Te przykłady — mówił towarzysza Bieruta — powinny być zachęta dla naszych inżynierów i architektów w znalezieniu nowych form architektury socjalistycznej, wyrastającej z głębi naszej kultury narodowej.

W podobnych słowach opowiadał o wskazówkach towarzysza Bieruta prof. Różański, współautor i konsultant „wstępnego planu zagospodarowania przetrzennego zespołu Gdańsk — Sopot — Gdynia”, zatwierdzonego w czerwcu by przez Prezydium Rządu i Biuro Polityczne i wreszcie w szczegółowym planie śródmieścia Gdańska.

W planie perspektywicznym ludność zespołu G-S-G wyniesie 600 000 osób, z czego w samym Gdańsku — 350 tysięcy. O obliczu architektonicznym i wyrazie odróżnionego Gdańska decydować będzie jego śródmieście, którego projekt został właśnie zatwierdzony do realizacji.

Stary Gdańsk, był jednym z najcenniejszych zespołów zabytkowych północnej Europy. Plan odbudowy socjalistycznego Gdańska z największą troskliwością wydziela na terenie Głównego Miasta (tzw. pas ścisłej rekonstrukcji) zabytków. Obowiązuje tu wierne, pieczołowite odtworzenie układu ulic, placów i zaułków, odbudowa kamienic, gmachów i pałaców w zabytkowej szacie, przy wkomponowaniu w nie nowoczesnych wnętrz i zapewnieniu mieszkańcom dostatecznej ilości powietrza, światła, zieleni itp.

Przejdźmy się dziś ściegą Długą i Długim Targiem, które w roku 1945 leżały w ruinie i zgłiszczach. Prędy przelicznych kamieniczek, wzniesione relikwiny najlepszych mistrzów murarskich, ozdobione są wygrabianymi z gruzu, wydobytymi spośród min. odrestaurowanymi detalami, fragmentami zdobniczymi. Portale, gzymsy, rzeźby i kamienne tarcze — okazy nierównanej kamieniarki gdańskiej zdobią to niezwykle osiedle ZOR. Zachowane przy odbudowie tak charakterystyczny układ i form gdańskich okien, nie mało trudu kosztowało przedsięwzięcie budowlane odtwarzanie fantastycznych, kapryśnych, a tak dla Gdańska typowych szczytów kamiennej. Harmonijna, stylowa zabudowa wypełniło i te miejsca, gdzie spekulanci gospodarka kapitalistyczna zdewastowała kiedyś cenny zabytek i pobudowała „solidną czynszówkę.”

Obok pasa ścisłej rekonstrukcji zabytków przewiduje się wprowadzenie zabudowy o tej samej skali architektonicznej, utrzymanej w stylu, ale nowej, wg nowych projektów. Ta część miasta, na północ od ulicy Szerokiej, stanowić będzie powiększenie dzielnic zabytkowej z całkowicie nową dzielnicą śródmieścia — zwaną „projektownym” — przedmieściem „północnym”. Tu wejdzie już nowa skala zabudowy o wysokości przynajmniej 5 kondygnacji. Pięknie pomysłowe główne arterie, obudowane 6 i 7-

W zespole Jarnatowo brak mobilizacji

Wykopki ziemniaków trwają już w całej pełni. Jest to trzecia z kolei, po siewach wiosennych i żniwach, wielka kampania gospodarcza wymagająca poważnego wysiłku pracujących wsi. Wymaga ona szczególnego wysiłku ze strony załóg PGR, zwłaszcza tych zespołów i gospodarstw PGR, które odczuwają brak rąk do pracy.

Takim m. in. jest zespół PGR Jarnatowo w pow. sulęcińskim (woj. zielonogórskie). Zespół ma do wykopania przeszło 250 ha ziemniaków. Do 3 października około 100 ha już wykopał. Na pozór wydawałoby się, że spora część ziemniaków już z pola sprzątnięto, że zespół włożył w to wiele wysiłku. Okazuje się jednak, że zrobił niewiele, że były możliwości, aby wykopki ziemniaków całkowicie zakończyć i zabrać się pełną parą do kopania buraków.

Zespół rozpoczął kopać kartofle 15 września. Jeśli odliczymy niedziele i dni deszczowe — wykopki trwały pełnych 9 dni. W zespole jest 15 czynnych kopaczków traktorowych i konnych. Biorąc średnią wydajność dzienną jednej kopaczki 1,8 ha — w ciągu tych 9 dni można było wykopać 243 ha, a więc wszystkie ziemniaki. Wykopano zaś zaledwie 100 ha.

Dlaczego? Zespół PGR Jarnatowo nie ma planowej liczby pracowników stałych, to fakt. Pracownicy ci jednak mają dość liczne rodziny. Gdyby zmobilizowano do wykopków członków tych rodzin, zespół mógłby zdobyć około 50 ludzi dodatkowych. Jeśli dodamy do tego, że do zespołu przysłał na okres wykopków 50 junaków SP — mogliby ci ludzie obsłużyć z 15-tu co najmniej 10 kopaczek. Mogłi zespół również nawiazać ściślejszy kontakt z lokalnymi chłopami, można było zwerbować nawet ludzi z samego Sulęcina, miasteczka powiatowego.

Tego jednak w zespole nie uczyniono. Zapomniała o tym dyrekcja, zapomniała rada zakładowa i organizacja partyjna.

Rozporządzenie Ministerstwa PGR o zadaniach administracji i załóg PGR w kampanii wykopkowej, schowano w zespole w kłomieniu własnych rezerw, w błogim spokoju czeka się, aż przyśle pomoc Rada Związków Zawodowych, aż przyjdą do wykopków żołnierze.

Zarówno dyrekcja zespołu jak i kierownicy poszczególnych gospodarstw przywykli do tego, że pomoc z zewnątrz przyjdzie sama. Zamiast inicjatywy w uruchomieniu własnych rezerw, w błogim spokoju czeka się, aż przyśle pomoc Rada Związków Zawodowych, aż przyjdą do wykopków żołnierze.

W wyniku braku inicjatywy ze strony kierownictwa zespołu trudności się ostatnio śpiętrzały. Zbliżają się przyśroczki, które w pow. sulęcińskim przechodzą — jak twierdzą miejscowi ludzie — już w połowie października. Ziemiaków zaś jest dotychczas jeszcze spora ilość do kopania i przy takim tempie w jakim na razie wykopki prowadzone do 15 października kartofli z pola się nie sprzątnie. Co więcej wykopki ziemniaków zbiegają się z wykopkami buraków, jeszcze więcej więc ludzi trzeba do pracy. Czyż nie ma więc dostatecznie pilnych powodów na to, by tempo kopania ziemniaków radykalnie przyśpieszyć, wykorzystując w tym kierunku wszystkie możliwości?

List krajowej narady aktywu ZSCH do Prezydium XIX Zjazdu WKP(b)

(f) Działacze Związku Samopomocy Chłopskiej w czasie krajowej narady aktywu, która odbyła się w Warszawie w dniach 7 i 8 bm. wśród długotrwałej, serdecznej manifestacji uchwały tekst listu do Prezydium XIX Zjazdu WKP(b). W liście tym piszą:

„My, działacze Związku Samopomocy Chłopskiej, masowej organizacji chłopów pracujących, zebrani na krajowej naradzie, poświęconej omówieniu zadań naszej organizacji w kampanii wyborczej do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, siłmy uczestnikami XIX Zjazdu Wielkiej Partii Lenina - Stalina gorące, serdeczne, braterskie pozdrowienia.

Chłopi pracujący w Polsce pamiętają i pamiętać będą zawsze o tym, że Armia Radziecka kierowana przez partię bolszewicką i jej genialnego wodza — Stalina zwyciężyła nasz kraj z okrutnej niewoli hitlerowskiej i przetrwała nam prastare ziemie polskie nad Odrą i Wisłą, że naród nasz mógł

raz na zawsze przepędzić obszarów, kapitalistów, wyzyskaczy, tuczących się potem i krzywdzą milionów ludzi pracy.

Dziś pracujący chłop wraz z całym narodem polskim budują w wolnej Ojczyźnie, pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej przewodniczącego, ukochanego naszego Wodza i Nauczyciela Bolesława Bieruta — nowe życie, życie radosne, dostatnie i kulturalne — życie wolnych ludzi.

Cały naród polski, zjednoczony we Froncie Narodowym z radością i dumą z uzyskanych osiągnięć oraz ze świadomością przyszłych zadań przgotowuje się do wyborów do pierwszego Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Wasza przyjaźń, Wasza pomoc i Wasz przykład jest dla nas oporą i natchnieniem w walce o dalszy rozwój i pomnażanie sił naszej Ludowej Ojczyzny.

XIX Zjazd wielkiej Partii Lenina - Stalina wskazuje ca-

tylko wtedy, kiedy dba się o ich warunki bytowe. W Jarnatowie taka paląca kwestia jest sprawa mieszkania. Czy tych mieszkań w ogóle nie ma? Sa Ale w jakim stanie? Z dziurawymi dachami, dymiącymi piecami, wymagające niewielkiego remontu. Dobre mieszkania są zapelnione, co świadczy o tym, że gdyby było ich więcej — więcej byłoby ludzi do pracy w zespole.

Przez 7 lat nie się prawie nie robiło, aby domy te remontować, chociaż przez 7 lat rok w rok były przyznawane kredyty na konserwację i remont mieszkań. Była dyrekcja zespołu jednak „wykombinowała” tak, że lepiej tych kredytów nie zużywać, a otrzymać natomiast premie... „za oszczędność”. Co roku nie wykorzystane kredyty wykazywano bowiem okręgowo jako „oszczędność”. Okręg wypłać więc odpowiednie premie. Dopiero ostatnio w Jarnatowie zabrano się do remontów mieszkań.

Ciekawe, jak Zarząd Okręgowy PGR w Gorzowie kontroluje je podległe mu zespoły, skoro przez 7 lat wypłacał byłby dotychczasowe kredyty na to, że nie konserwowała budynków, ludzkie są rzekomo oszczędności. Na oszczędności tej okręg wszedł jak przysłowiu: Zablocki na mydło, bo jeszcze jakieś 3 lata temu remont niejednego budynku kosztowałby o połowę mniej.

Jak stąd wynika, niedostatecznie interesuje się Komitet Powiatowy w Sulęcinie pracą organizacji partyjnych w PGR-ach, skoro organizacja partyjna w Jarnatowie nie zmobilizowała do akcji wykopkowej załogi i administracji zespołu, skoro KP nie zasygnalizował do KW o tym, że dyrekcja zespołu niesłusznie pobiera premie za rzekomo oszczędności.

A. R.

Historyczny XIX Zjazd Waszej wielkiej Partii, Partii Lenina - Stalina, jest wyrazem siły i potęgi Związku Radzieckiego, jego pokojowego budownictwa oraz nieustannego wzrostu dobrobytu narodów radzieckich, na które z dumą i ufnością patrzy masy pracujące, walczące o pokój na całym świecie.

Niech żyje i krzepnie nierozruszony sojusz i przyjaźń narodu polskiego z narodami Związku Radzieckiego!

Niech żyje wielka, niezwykła, wszechzwiązkowa Komunistyczna Partia (bolszewików), czołowa siła w walce o pokój i wolność narodów na całym świecie!

Niech żyje Wielki Przyjaciel narodu polskiego, pierwszy budowniczy komunizmu, Choroży Pokoju — Józef Stalin!” (PAP).

Pod ostrym kątem

Dziwny mecz

Dziwny to jakiś mecz, niezwyczajny. Gracze bronią się przed piłką, a gdy im się nie uda od niej uwolnić to z widocznym wstępnym i znużeniem odrzucają ją dalej. Mecz rozgrywa się już od blisko półtora roku, a jeszcze ani razu piłka nie wpadła do bramki. Błądzi, ponurzy widowiec z rozpaczą w oczach przyglądając się rozgrywkom.

Co to za mecz — spytałcie, jak można grać w piłkę przez półtora roku. Niesłychane. Tylko, że sprzętem sportowym jest tu sprawa pieryków gazowych, widzami zaś — mieszkańcy domu przy ul. Karpią 3, a sportowcami, no, ktoż by? Oczywiście biurokraci. Historia wygląda mniej więcej tak. W czerwcu ub. roku przyłączono do sieci gazowej dom przy ul. Karpią 3. Łazienki są tam ładne, nowitki, piecyki gazowe też.

Cóż z tego, kiedy piecyki te na mroźne zapobiegane już od czerwca ubiegłego roku, a w wannie doskonale można by hodować na przykład ryby. W kwietniu br. wyrukowaliśmy w tej sprawie „Trybuna Ludu” list naszego czytelnika ob. Elmsdona. Równocześnie powiadomiliśmy Centralny Zarząd Gazownictwa o sytuacji w domu przy ul. Karpią. I tu począł się właśnie rozgrywać ten ciekawy mecz. Centralny Zarząd Gazownictwa przesłał pismo do Gazowni Warszawskiej, Gazownia Warszawska odpowiedziała, że piecyki zostały opłombowane na polecenie Inspekcji Budowlanej, ponieważ coś szwankuje w instalacji gazowej i używanie ich zagrożałoby bezpieczeństwo publiczne. Dział Inspekcji Budowlanej przy Prezydium Rady Narodowej Dzielnicy Mokotów — Włanów twierdzi: „Sprawa ta nie została załatwo-

NOWY RENESANS GDAŃSKA

Gdańsk wrócił do Polski — lecz w jakim stanie. Dwie liczby mówią wszystko — 85 procent budynków w granicach administracyjnych Gdańska było zniszczone, śródmieście Gdańska zniszczone zostało w 95 procentach. Gdańsk, obok Warszawy i Wrocławia ustanawiał tragiczne rekordy wojennej zniszczenia. A za tymi liczbami kryło się spustoszenie miasta, wzniesionego relikwiny najlepszych mistrzów holenderskich odtrocznic i baroku, miasta które stanowiło jeden z najpiękniejszych zespołów zabytkowych Europy północnej.

Tragiczny był powrót Gdańska do odczynny.

Już trzeci dzień chodzę po Gdańsku i trzeci dzień rozmawiam z gdańszczanami. Sa wśród nich murarze, którzy

Budowa nowej elektrowni w Jaworznie szybko postępuje naprzód

(f) Budowa olbrzymiej elektrowni cieplnej — słowni II w Jaworznie weszła obecnie w okres czytelnego nasilenia prac. Dobiega końca montaż turbin. Załogi „Energomontażu”, „Energobudowy” i Szpiekiewicz Zakładów Instalacji Przemysłowej przeprowadzają montaż kotłów, montują urządzenia nagrzewające i agregaty zmiekszkalic wody, budują centralną rozdzielnicę i ujęcie wodne.

Zwiększają również tempo prac brygady murarskiej, ciesielskiej, zbrojarskiej i betonarskiej, które w przedmiem wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podjęły śmiało zobowiązanie: „Do dnia 15 grudnia ukończyć montaż turbozespołów.”

Montaż pierwszego kotła jest już poważnie zaawansowany. Kocioł jaworzniński słowni — to największy tego rodzaju agregat w kraju.

Słownia II w Jaworznie — największa w kraju elektrownia cieplna — rośnie dzięki bra-

Przemysł gumowy wykonał z nadwyżką plan III kwartału

(f) Załogi zakładów podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Gumowego wykonały plan wrześniowy w 101,6 proc., zaś plan kwartalny przekroczyły o 3,5 proc. Szczególnie dobrą pracą wyróżniły się zakłady w Bydgoszczy i Grudziądzu, Fabryka Regeneratu „Bolszewich”, Łódzkie Zakłady Obuwia Gumowego, Krakowskie Zakłady Przemysłu Gumowego „Semperit” i Fabryka Certy „Wojciechów.”

Do czynu produkcyjnego podległych z okazji Programu Frontu Narodowego i XIX Zjazdu WKP(b), stanęło w przemyśle gumowym ponad 8 tys. robotników, brygadzystów, majstrów i inżynierów. Postanowili oni do końca b. d. nad ponadplanowo produkować wartość 5,8 mln. zł i przekroczyć gospodarcze narodowe dodatki oszczędność z tytułu obniżki kosztów własnej produkcji na sumę 1,9 mln. zł. Zobowiązania są w szybkim tempie realizowane. (PAP)

Blisko 6.500 rodzin nowych osadników przybyło we wrześniu br. na Ziemię Odzyskane

(f) Blisko 6.500 rodzin małorolnych chłopów z gęsto zaludnionych, a oddalonych od ośrodków przemysłowych gromad województw południowych i centralnych — osiedliło się we wrześniu br. na Ziemiach Odzyskanych.

Najwięcej osadników przybyło w ub. miesiącu do województwa wrocławskiego, olsztyńskiego i kosańskiego. Osadnicy ci pochodzą przede wszystkim z województw lubelskiego i łódzkiego. W woj. wrocławskim np. osiedliło się we wrześniu 1.827 rodzin, z tego 221 rodzin objęło pełnorolne gospodarstwa indywidualne. 89 przystąpiło do spółdzielni produkcyjnych, a reszta otrzymała pracę w PGR-ach.

Nowi osadnicy otrzymują bezpłatne zapomogi oraz umiarne pożyczki, za które kupują konie, krowy, prosięta i sprzęt gospodarski. Rady narodowe zapewniły im pomoc w

Jedno, krótkie zdanie w Programie Frontu Narodowego

...w okresie bieżącego dziesięciolecia odbudujemy Gdańsk. Jedno, jedyne zdanie, a jest w nim zawarte całe olbrzymie dzieło dzwignicia z ruin, uzdrowienia, rozbudowy i wspaniałego rozwoju przastarego, tysiącletniego miasta, które stało się ośrodkiem jednego z największych zespołów portowych Europy, stolicą morską Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W archiwum Gdańska przez pięć wieków z czcili był przechowywany tzw. Wilej Przywilej, nadany przez Kazimierza Jagiellończyka w roku 1457. Przywilej ten, nadający Gdańskowi bezprzykładne wolności i prawa, zadecydował o trzywiekowym rozkwicie i potęgę miasta związanego z Rzeczpospolitą.

Z czasem obok tych „Przywilegia Casimiriana” historię pokrośmiły i bez złotych pieczęci dokumenty: Plan 6-letniej budowy fundamentów socjalizmu w Polsce, Program Frontu Narodowego, wielkie plany gospodarcze Polskiej socjalistycznej. One to otwierają nową epokę budownictwa i rozkwitu Gdańska, nierozdzielnie już związanego z Ojczyzną.

